

De avonturen van Xara en Ariebarie. 2

Xara

Ariebarie de Oerieboerie

gemene Snarf

Prinses Millie en Prins Samuel.

Xara

baby draakje

Kayakus de witte wolf

kristelientje de wensvlinder

Vleer vlammen

Snarf

Yvanna Witte Fee

Kellietje de bosnimf

Cobina de lieve tandenfee

Gnoompjes

Paddenstoel huisje van Xara

Papa en Mama Draak

Dokus de kattekwaad kat

Tsarina Karina

Kristelientjes bloemenwijde

Feest hapjes

bentie pentie

Robertijn de zee kapitein

Apiegapie

Prins Tos

Wiert de wijze wizard

Princes Millie en Prins Samuel

Svetlaan de gemene heks

Gouden Kooitje

koning Lukas

Koning Robinio

Ariebarie

Sokkie

Kijzer Abel

Sniffel het lieve snarfmeisje

Verliefdes vlindertjes

De race-auto

Sterre

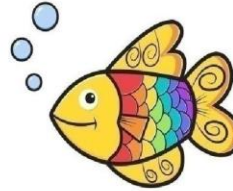
Verboden Ravijn

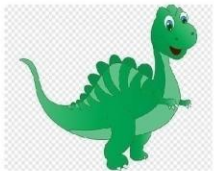
Mieranja

Gemene Kroko.

Regenboog visjes

Dino de speelgoed dinosaurus

Conny de regenboogpony.

ren de mexicen boerie

RobotHondje

SSSSerpentiena

Annemijn Robijn

Chanti-boerie

Johannus-boerie

Leintje Dolfijntje

Peter de Disco-Boerie

Hubo en Gerto

Tato-tom.

Suzie van de heide

Moon

Hongerig Monstertje.

Rood=mama konijn,
Geel=zusje konijn,
Groen=papa konijn,
Blauw=Baby broertje konijn.

Oerieboerie dorp

Gemene blauwe vliegende apen

Baby Snarfje

Snaak

Snieka

Verhaal 1 boek 2 (door opa)

Ariebarie word sportief.

Het is nog erg vroeg in het oerieboerie dorp...xara slaapt heel diep en droomt over een paddenstoelen taart...zo groot als een berg.."mmmm heerlijk" droomt ze....plots...een groot kabaal..krak..krak.krak en boem....xara schiet wakker.. het geluid komt uit het huisje van ariebarie...xara trekt vlug haar boerie-pantoffels aan en rent naar ariebarie..."wat is er aan de hand?" roept xara...auw..zegt ariebarie.."ik ben door mijn bed gezakt"...dat is niet leuk zegt xara..maar je bent misschien ook iets te zwaar voor je bedje? Ariebarie denkt even na..en zegt, "ja misschien wel".. ik heb de laatste weken ook heel veel boeriepap met krokeletetjes gegeten...mmm..heerlijk. maar niet goed voor de lijn..en ik doe ook niet aan sport of zoiets...

"dat gaan we oplossen" zegt xara, ik ken de beste atleet van heel het sprookjesland..

En wie is dat? vraagt ariebarie..dat is johannis-boerie. Zegt xara. Die is directeur van een hardloopschool, vlakbij berg en eik..en die kan je weer in vorm krijgen, dan gaan alle kilo's van teveel krokeletetjes weg, ariebarie denkt even na en zegt " word ik daar moe van? " en xara moet hard lachen...en zegt: ja natuurlijk, van sporten wordt je moe, maar je krijgt er ook veel voor terug, en zak je nooit meer door je bedje heen...ariebarie knikt ...en zegt: "kom we gaan nu naar johannus-boerie."...

Die zelfde middag gaan xara en ariebarie op weg naar johannus-boerie en de sportschool, vlak bij berg en eik zien ze de sportschool in de verte, en komen ze chanti-boerie tegen. De vrouw van johannus-boerie, ze is met een lange wandeling bezig, helemaal tot het betoverde bos en terug, en heeft 2 lange stokken bij zich, "hoi chanti..wat is dat?" vraagt xara, en chanti verteld dat dit betoverde wandelstokken zijn, waardoor ze veel harder kan wandelen, "dat is iets voor ariebarie" roept xara ...en ze legt uit waarom ariebarie moet gaan sporten..chanti snapt het helemaal, en ze zegt: "ariebarie..voordat je gaat hardlopen, moet je eerst een paar weken wandelen". En ariebarie vraagt: " word je daar moe van? " chanti en xara moeten lachen.."niet zeuren "zegt chanti. "Morgenvroeg, voordat de haan 3 keer kraait moet je hier zijn..en gaan we beginnen met wandelen"

En zo gebeurde het dat ariebarie elke dag, elke week,elke maand gaat wandelen met chanti. Tot het moment dat johannus-boerie zag dat ariebarie goed getraind heeft en klaar was voor hardloop trainingen.."Kom ariebarie vanaf morgen gaan we trainen voor de boerieton" zegt johannus-boerie.."Is dat 4 kilometer? " vraagt ariebarie... johannus-boerie moet hard lachen.."nee sorry ariebarie, dat is 42 kilometer"..en ariebarie krabt even achter zijn flaporen...maar vanaf dat moment is ariebarie elke dag bij berg en eik om te trainen met johannus-boerie...en denkt ariebarie aan het winnen van de boerieton, terwijl hij in zijn nieuwe bedje ligt...

johannus-boerie.

Chanti-boerie.

Verhaal 2 boek 2 (door opa)

De de boeriethon (hardloopwedstrijd).

johannus-boerie, chanti-boerie, ariebarie, kelietje, bentie, moppersnarf, koning robinio.

Annemijn robijn, apiegapie, koning lucas, Conny pony, koning abel, sniffel, ren de mexicen.

Xara is in haar keukentje een paddenstoelentaart aan het bakken, ze heeft alle spulletjes in huis behalve de rode stippen die natuurlijk ook op de taart moeten komen. plots denkt ze, "ik ren snel naar de bakker, want die heeft zeker nog wel rode stippen in zijn bakkerij". En xara rent naar de bakkerij,,maar wat staat daar? in grote koeie letters op het raam geschilderd ...

Deze zondag is er een boeriethon wedstrijd in sprookjesland, Wie doet mee? Inschrijven kan hier binnen in de bakkerij.

Xara loopt naar binnen en vraagt aan de bakker, kan ik ook meedoen? Waarop de bakker meteen "nee" zegt, "want ik heb zojuist het laatste startnummer aan ren de mexicen gegeven, maar we zoeken nog wel een starter". "Dat is iemand die keihard 2 paddenstoelen deksels tegen elkaar slaat, zodat de wedstrijd kan beginnen", " ja leuk" roept xara, "dat kan ik wel". "Probeer eerst eens of je dat wel kan". Zegt de bakker, en geeft xara 2 paddenstoelen deksels..

klang kling.bats...doet xara keihard.. en de bakker steekt zijn vingers in zijn oren...

En zo is het dus geregeld dat xara de starter wordt van de grote boeriethon wedstrijd.

Het is zondag en alle oerieboeries zijn al vroeg wakker, want het wordt een spannende dag. Om 10 uur zal de wedstrijd beginnen, dus iedereen is op weg om een zo goed mogelijk plaatsje te zoeken, om de wedstrijd zo goed mogelijk te kunnen bekijken. De wedstrijd zal beginnen op de brug in het oerieboerie dorp, dan via het paddenstoelenveld naar het kelietjesbos, daar linksaf richting het palmbomenstrand, over de brug van de minderminnenzee, dan een lange sprint naar de oranje bomen, en de finish is weer bovenop de brug in het oerieboerie dorp.

Het is bijna 10 uur, xara staat met haar paddenstoeldeksels boven op de brug. Achter haar staan de 14 hardlopers al klaar, druk bezig met rek en strek oefeningen.

"attentie, attentie" roept xara luid..."op jullie plaatsen". " Want we gaan starten" , de bakker telt af "5-4-3-2-1" en **klang kling.bats...**doet xara met de deksels.Het hele dorp juicht en klapt,

En daar rennen ze weg,,met johannus-boerie voorop, meteen gevolgt door ariebarie en Conny-pony, alleen moppersnarf rent niet, die loopt op zijn gemakje achteraan.. terwijl hij maar weer eens in zijn neus peutert...en denkt " ik win toch wel, want ik heb een gemeen plan ".. Na een paar kilometer is er een kopgroepje met johannus-boerie, ariebarie, Conny-pony en bentie, wat harder loopt dan de rest. Koning abel is niet zo snel, want hij heeft nog steeds die zware hamer vast, En apiegapie heeft moeite om op zijn eenwielerfietsje te blijven zitten in het losse zand op de bospaden, En koning robinio en koning lucas zijn vergeten om sportkleding aan te doen, en lopen in rode mantels met de kronen nog op hun hoofd.

Aangekomen bij het paddenstoelveld zien de koplopers een bordje staan in het gras, er staat op " Gratis regenboog wortels voor alle pony's... MMM denkt Conny, "die lust ik wel, en ik heb tijd genoeg want als ik ga galopperen dan ben ik veel sneller en ren ik iedereen voorbij"...en Conny gaat op het veld de regenboog wortels zoeken...alle andere hardlopers zijn nu ook het paddenstoelveld voorbij, maar wie komt daar als laatste aanlopen? , het is moppersnarf ,die nog steeds in zijn neus peutert...langzaam sluipt hij naar Conny toe..en Conny denkt "wat ruik ik toch? stinkende snarfen lucht?" maar het is al te laat, met een grote sprong springt moppersnarf op de rug van Conny...en pakt haar lange manen vast..Conny schrikt en probeert de snarf van zich af te schudden...maar dat lukt niet...Conny wil gaan rennen, maar moppersnarf trekt hard aan de linkerkant van de manen, en Conny draait een ander zandpad in..en in plaats van de paden van de wedstrijd te volgen gaan ze nu een afkorting in. In de richting van kayakus..dat is maar de helft van de afstand...moppersnarf heeft voor het eerst een grijns op zijn gezicht..want daar in de bossen staan alle andere snarfen te juichen en klappen, die hadden het plan bedacht om zo de wedstrijd voor de snarfen te winnen...wat een gemene snarfen ...even verder is Conny met moppersnarf nog op haar rug al bijna bij de oranje bomen..

Xara staat met een verrekijker boven op haar paddenstoelenhuisje en ziet alles gebeuren.. "OH NEE" roept ze. "we moeten Conny gaan helpen". En samen met een paar sterke oerieboeries rent xara snel naar de oranje bomen...in de verte komt Conny al aangerent, met die vieze stinkende moppersnarf op haar rug...net onder de oranje bomen , springen alle oerieboeries bovenop de snarf en trekken hem van Conny af...Conny hinnikt blij..en moppersnarf wordt vlug aan een boom vastgebonden..en mag nooit meer met een wedstrijd meedoen..

Er zijn nu nog 12 hardlopers over. En ze lopen allemaal bij elkaar...dat is raar denkt xara, maar in sprookjesland kan alles....xara, Conny en alle oerieboeries gaan snel terug naar het dorp, want daar komen de hardlopers al aan....vlak voor de brug ligt apiegapie op kop...maar wat gebeurt er dan? **PANG**...en de band van zijn eenwielerfietsje is kapot...alle andere hardlopers struikelen over apiegapie heen en duikelen over de finish..."wie heeft er gewonnen?" roept xara... "geen idee". Zegt de bakker, " maar ik weet wel wie de hoofdprijs krijgt".

Die avond is de huldiging voor de kampioen van de hardloopwedstrijd.....het hele oerieboerie dorp is aanwezig, de bakker roept " wil Conny naar voren komen?" Conny krijgt een bloos van alle kleuren van de regenboog, want dit had ze niet verwacht, en ze wordt uitgeroepen als winnaar van de boeriethon, en ze krijgt een grote mand , vol regenboog wortels.

Verhaal 3 boek 2 (door Yva)

Leintje het dolfijntje.

Baby oerieboeries worden geboren zonder tandjes. Xara kent een hele lieve baby boerie, haar naam is Arielle, ze is pas 7 weekjes oud. Arielle beet een keer op Xara's vinger tijdens het knuffelen, maar het deed geen pijn, want er zaten geen tandjes in! Toen Xara dat tegen Ariebarie vertelde, had hij een goed idee. "kom", zei hij, "we gaan aan Cobina de tandenfee tandjes vragen voor baby Arielle." Na de wandeling kwamen Xara en Ariebarie bij de woonboot van de tandenfee aan. Ze woont op het water. "Hallo oerieboeries." Zei de fee. "Hallo Cobina" zei Xara. En ze kregen een stukje appeltaart en thee. "Wat leuk dat jullie op visite zijn!" 'Jaha..' begon Ariebarie. "Ik vroeg me af.. kun je tandjes brengen aan de baby boerie Arielle?" "Oh!, zei de tandenfee. Ik kan geen tandjes brengen. Die groeien vanzelf. Over een hele tijd zul je zien dat de baby wel tandjes heeft. "Ach, zei ariebarie. Dan zal Arielle moeten wachten op haar tandjes. Zullen we dan maar gaan zwemmen?" Xara zei meteen 'ja!'. Ze sprongen van Cobina's woonboot af, zomaar in de zee. Dat vonden ze zo leuk dat ze uit het water klommen en nog een keer sprongen. En nog een keer, en daarna nog een keer. PLONS. Ze hadden heel veel plezier! Maar toen kwam Ariebarie ineens met veel pijn en dikke tranen weer uit het water. "Wat is er?" vroeg Xara meteen. "AUW auw auw".. riep Ariebarie. "Ik zie het al" zei Cobina. "Arie is tegen een rots gesprongen in de zee. "Mijn beeeeee doet pijn" gilte Ariebarie het uit. "Gelukkig..."zei Cobina ".. woont Leintje het dolfijntje hier vlakbij. Cobina de fee toverde met haar toverstokje een wit licht in het water. Het witte licht scheen heel ver en heel diep naar de bodem van de zee. Op dat moment kwam er een dolfijntje naar boven zwemmen. Niet zomaar een dolfijntje, een hele speciale, blauwe dolfijn die een warme, lichte gloed uitstraalde! Hij gaf licht! Cobina glimlachte van Xara's reactie. Xara had nog nooit zo een speciale dolfijn gezien. "Dit dolfijntje heet Leintje, het is een genees dolfijntje." Leintje zag meteen dat Ariebarie pijn had. Ze zwom naar hem toe en kwam met haar snuit dichterbij. En toen gaf Leintje Ariebarie een dolfijnen kus! SMAK... Tijdens de kus gaven het dolfijntje en Ariebarie allebei licht. Het was heel mooi om te zien! Maar wat gebeurde er? Op dat moment ging Ariebaries pijn meteen weg. "wauw" zei hij, "dat is een speciale dolfijn, ik voel nu helemaal geen pijn!". Xara en Ariebarie waren klaar met zwemmen en gingen in een veilig bootje terug naar wal. Geen gevaarlijke rotsblokken meer. "dankjewel Leintje en Cobina!" riep Xara. "tot ziens!". En de oerieboeries liepen vol nieuwe verhalen terug naar het dorp. Eenmaal terug thuis hadden ze wel honger. Wat staat er vandaag op het menu? Paddenstoelen pap met bos-uitjes en toast. Jummy! Ariebarie ging aan tafel zitten en vertelde zijn dolfijnen verhaal aan alle andere boeries. En na het eten, gingen ze allemaal slapen.

Leintje het dolfijntje.

Verhaal 4 boek 2 (door Robin)

Koning Robinio en de inverteer bitjes.

Xara werd op een dag wakker en dacht: ik heb al heel lang niks van Koning Robinio gehoord. Ook op mijn uitnodiging van mijn laatste feestje kreeg ik een heel raar antwoord.. Eerst kreeg ik een brief met: Ja, ik kom. En daarna kreeg ik een brief met: Nee, ik kom niet. Dus Xara ging op weg naar Koning Robinio's kasteel door het silcanen doolhof en ze klopte aan. Ze riep: "Ben je thuis, Koning Robinio?" En toen hoorde ze hem zeggen: Ja, kom maar binnen. En vlak daarna: Nee, ga weg. Dat was erg vreemd, Xara maakte zich een beetje zorgen. "Gaat alles wel goed, Koning Robinio?" vroeg ze. "Ja hoor" zei hij. En daarna: -"Nee, het gaat niet goed." Xara werd een beetje ongeduldig. Was hij nou een grapje met haar uit aan het halen? "Zit je mij te plagen?" riep ze. "Ik vind dit niet zo leuk!" Ze hoorde een hoop gestommel en Koning Robinio deed de deur open. Hij zag er een beetje vermoeid uit. Zijn cape zat verkeerd, zijn kroon stond andersom op. "Sorry" zei de koning. "Sinds ik heb geëxperimenteerd met de bitjes, is er een vreemd bitje bijgekomen. Dat heet een inverteerbitje. En die maken alles andersom! Als ik ja zeg, zeggen ze nee. Als ik koud zeg, wordt het warm. Als ik het kroontje recht op mijn hoofd wil zetten, dan zetten hun hem andersom. Ik zal het je laten zien. Ik wilde mijn bad vullen met water en nu is die gevuld met chocolademelk! Ik moet onder mijn bed slapen en al mijn stoelen staan op zijn kop! Ik weet niet zo goed wat ik met ze aanmoet... Maar kom binnen Xara" zei de koning. En de deur sloeg achter hem dicht. 'Nou, dit bedoel ik dus' zei de koning, "alles is helemaal ontregeld met die bitjes. Ik heb al geprobeerd om ze in groepjes van twee te zetten, kijk zo: En de koning grijpt twee bitjes, hij zet ze bij elkaar. De koning zegt "ja". Het eerste bitje zegt "Nee" en het tweede bitje zegt "Ja". Zo zie je, als je iets twee keer omdraait, dat het weer is zoals het hoort. Maar het probleem is om ze in groepjes te krijgen. Want als ik ze roep, dan doen ze alles precies andersom! Ik ben hier al de hele week mee bezig... heb jij misschien een idee? Xara denkt diep na en bedenkt zich dat ze net uit het silcanen doolhof is gekomen waar je de instructies heel precies moet opvolgen want anders verdwaal je. Misschien moeten we alle inverteerbitjes gaan verzamelen en loslaten bij de ingang van het silcanen doolhof. De bitjes die dan bij de uitgang komen hebben dan geleerd dat Ja, ja is.. en dat Nee, nee is. Zo kan je er weer iets mee! De koning vindt dat een heel goed idee. En de rest van de dag zijn ze bezig met het vangen van alle inverteerbitjes. In het begin was dat heel moeilijk, totdat ze met een slim trucje kwamen. Namelijk, als ze met een schepnetje in de buurt van een bitje kwamen, zeiden ze simpelweg: "dit bitje zit niet in mijn netje". En dan doet het bitje natuurlijk precies het tegenovergestelde! Dus alle bitjes sprongen vrolijk vrijwillig in het netje. En toen lieten ze de bitjes allemaal los in het begin van het doolhof. Dat is een klus goed geklaard, zei koning Robinio. Bedankt voor je hulp, xara! "Mijn kasteel is nog een pijnhoop, daar ben ik nog wel even mee bezig. Maar als je wilt kunnen we samen nog een kopje chocolademelk drinken uit het bad en de stoelen omdraaien zodat we kunnen zitten. "Is goed" zei xara, en ze hielp de koning nog een beetje mee met zijn kasteel en ze dronken samen de aller lekkerste chocolade melk.

Verhaal 5 boek 2 (door Kamille 5 jaar)

Lieve snarfjes.

Er was eens een dag, Xara werd wakker en toen zag Xara een plaatje dat de snarfjes lief waren. Op dat plaatje stond een foto van snarfjes en de letters: Nu zijn de snarfjes LIEF! Yvana, de witte fee van het Zuiden had de snarfjes lief getoverd. En toen stond daar Sniffel in Xara's paddenstoelen huisje. Sniffel zei: Hallo! En Sniffel had een kaartje van de lieve snarfjes, waar ook een olifant op stond. En Sniffel vertelt tegen Xara dat ze een olifant aan het voeren was. Toen kwam er een lieve snarf bij. Xara vroeg aan de snarf: Mag ik met jouw voetbal spelen? En de lieve snarf zei: ja! Sniffel zei ook: ja. En Xara, Sniffel en de lieve snarf gingen samen voetballen. Toen kwamen ze Kijzer Abel tegen. Kijzer Abel zegt tegen Sniffel: Oh, kijk dat nou, de andere snarf is jullie niet aan het plagen! Xara legde aan Kijzer Abel uit dat de witte fee van het Zuiden alle snarfjes lief had getoverd. En Kijzer Abel zegt: 'Hoe dan?' En op dat moment kwam er een konijntje aan van de tuin van de witte fee van het Zuiden. Het konijntje had een wortel vast en vertelde dat hij die van de lieve snarfjes had gekregen! Xara zegt dat ze samen met Sniffel en de lieve snarf voetbal aan het spelen is. Toen kwam de witte fee van het Zuiden aangevlogen. En ze zegt: Ik had de snarfjes met mijn toverstokje lief getoverd! De snarfjes waren namelijk het dak van mijn kasteel kapot aan het maken. Het dak is gemaakt van allemaal rieten bladeren, en de snarfjes wilden die 1 voor 1 eruit trekken. Echt alle snarfjes deden mee! Toen de witte fee dat zag, toverde ze: Abra Kadabra Out, snarfjes zijn nooit meer stout! The end!

Verhaal 6 boek 2 (door Yva)

Het lied van Sniffel.

Op een zonnige dag gingen snarfje Sniffel, Prinses Millie, oerieboerie Xara en gnoompje Sofia samen varen in een bootje over de grote minderminnenzee. "Varen, varen, wij gaan varen, varen naar de overkant.." Ze zaten allemaal in een houten bootje en ze hadden peddels vast om te sturen en sneller te gaan. Ze speelden spelletjes onderweg. "ik zie, ik zie wat jij niet ziet, en de kleur is Blauw!" ... "Makkie!" zei sniffel... 'blauw is de zee! We kunnen beter liedjes gaan zingen, dat is veel gezelliger.' En Sniffel begon te zingen: Mi mi mi La la la Tra la la Leeeeeeee" Ze kon niet zo mooi zingen en al haar vriendinnetjes hielden al gauw hun oortjes dicht. "Stop!!" zei Xara. "Stop alsjeblieft met zingen Sniffel, je kan er niks van!" zei ook prinses Millie. "Je jaagt de zeevogels nog weg met deze herrie", zei ook Sofia die erbij vloog in het bootje. Sniffel werd er een beetje sip van. Ze vindt zingen altijd zo leuk om te doen, maar niet wanneer al haar vriendinnetjes zo doen! Ze is maar beter stil.. "Weet je wat' zegt Xara. Ik weet wie er heeeeeeel mooi kunnen zingen! De minderminnen! Zullen we ze vragen een mooi lied voor ons te zingen? "Goed idee." Het gnoompje Sofia vloog een beetje omhoog om te kijken waar de minderminnen precies waren onder de zee. 'ik zie ze! Kom, volg mijn lichtje!' Het gnoompje vloog voorop en de vriendinnetjes peddelden haar achterna met het bootje. Toen het bootje vlak boven de minderminnen was, kwamen de minderminnen nieuwsgierig naar boven gezwommen. 'Oh hallo!' zeiden ze. 'We hoorden Sniffel zojuist al een liedje zingen.. daarom waren wij helemaal naar beneden gezwommen, zodat we het niet hoorden!' Sniffel vond dat niet zo leuk en ze keek heel sip. Prinses Millie vroeg: Willen jullie een mooi lied voor ons zingen?' En ja hoor. Dat doen de minderminnen maar al te graag! De minderminnen gingen in een kring rond het bootje zwemmen en hielden elkaars handjes vast. Omstebeurt doken ze met hun hoofdjes onder het water en wanneer ze naar boven kwamen, zongen ze samen het mooiste lied! 'Aaaah, Laah Leeh. Aaah, Laah, LooH. Aaaah Laah Leeh Jah!' De minderminnen kunnen zo mooi zingen dat alle vriendinnetjes in het bootje tranen in hun oogjes kregen. Ook Sniffel vond het prachtig en ze wou dat ze net zo mooi kon zingen als de minderminnen. 'Ik heb een idee!' zei Sofia. En ze vroeg aan de minderminnen: 'Kunnen jullie Sniffel ook zo mooi leren zingen?' En dat gingen ze doen. Ze namen Sniffel mee onder in de zee. Sniffel moest zichzelf goed vasthouden aan de rug van een mindermin en ze nam voordat ze het water in dook een grote hap met lucht. Toen zwommen de minderminnen samen met Sniffel naar een grot onder in de zee. In de grot was gewoon lucht om te ademen, het water kwam daar niet. De minderminnen vertelden aan Sniffel: Om zo mooi te kunnen zingen, moet je eerst 3 slokjes water drinken van die waterval, daarzo.' Er was namelijk een hele mooie waterval midden in de grot. Het water had alle kleuren van de regenboog! Blauw en rood en geel en groen en zelfs oranje! Het was de allermooiste waterval die Sniffel ooit had gezien. Ze dronk 3 slokjes van het speciale water en probeerde daarna haar liedje te zingen: La la laahh, Leeh Li Lohhja! Oooooooh, wat was Sniffel blij! Ze zwom samen met de minderminnen terug naar boven toe en toen ze weer in het bootje zat, ging ze haar lied zingen voor al haar vriendinnetjes. Gnoompje Sofia, Prinses Millie en Xara waren erg blij voor het lieven snarfje Sniffel. Ze kregen nu ook traantjes in de ogen wanneer Sniffel haar lied zong, want het was zo mooi! De hele middag hebben de vriendinnetjes samen op de boot gezeten. Toen ze allemaal

moe waren, gingen ze naar het oerieboerie dorp toe en daar kregen ze allemaal lekkere paddenstoelen taart met fruitlollies te eten.

Prinses Millie en Prins Samuel.

Sniffel.

Minderminnen.

Verhaal 7 boek 2 (door Yva)

Stoute snarfjes.

Xara werd 's morgens wakker voor een mooie, nieuwe dag. Toen ze uit haar bedje kwam en voor haar spiegel ging staan, begon ze te gillen! AAAAAAH. Op dat moment werd Ariebarie ook wakker door het gegil van Xara. Hij ging ook uit zijn bedje en voor zijn spiegel staan.. Ook hij begon heel hard te gillen: EEEEEEEEEEEK... Daardoor werden alle oerieboeries wakker en ja hoor, ze gingen allemaal heel hard gillen toen ze zichzelf in de spiegels zagen. Burgemeester boerie zei dat alle oerieboeries even samen moesten komen. 'Is er iemand die weet wat er is gebeurd?' vroeg hij. 'Nee, ze Xara... Toen ik vanmorgen wakker werd had ik ineens geen haren meer!' 'Ik ben Lelijkkkkk, zei Ariebarie.. Ik ben kaal!!' Alle oerieboeries waren ineens hun haren kwijt! Op dat moment kwam het Snarfje Sniffel aanrennen. 'Ik weet het, ik weet wat er is gebeurd!' riep ze. En alle oerieboeries luisterden aandachtig naar haar. Sniffel legde het uit: Vannacht waren de snarfen wakker en ze gingen wandelen. En 1 snarf kreeg het idee om al jullie haren af te knippen, hij zei het voor de grap.. maar een ander snarf vond dat zo leuk dat hij dat echt begon te doen! En toen kwam er een andere snarf bij, die vond dat ook heel grappig en voor ik het wist waren alle snarfen jullie haren aan het knippen.. Er was niks dat ik kon doen om ze tegen te houden! ... Ik heb me de hele nacht achter een boom verstopt omdat ik bang was dat ze ook mijn haren af zouden knippen. 'Wat een gemene streek van de snarfen!' zei de burgemeester boerie. Xara zei: Ik dacht dat de snarfen allemaal lief getoverd waren... "Tja' zei Ariebarie... "Snarfen blijven snarfen en sommige wezentjes kun je nooit veranderen met een toverspreuk. En toen had Xara een goed idee! "We kunnen allemaal naar de Witte fee van het Zuiden toegaan en vragen of ze onze haren weer terug kan toveren!" En dat gingen ze doen. Ariebarie floot FEEET FEEEWWWW, en papadraak kwam aangevlogen. GRIM GROM GROM FEE GRAM.. alle oerieboeries mochten op de rug van de draak klimmen en ze vlogen samen helemaal naar het kasteel van de witte fee toe. Yvana zag de kale oerieboeries al aan komen vliegen en vond het jammer dat de snarfen niet zo lang lief waren gebleven. "Het is de aard van het beestje" zei ze dan maar. En de toverde alle haren van de boeries weer terug: Are are Hare, alle oerieboeries hebben nu weer Haren! En POEF. Ze waren allemaal weer precies zoals ze waren. Allemaal weer knappe, mooie oerieboerie beestjes. Dankjewel witte fee!! Riepen ze tegelijk toen ze weer terug op papadraak naar huis vlogen. "Dankjewel draak! GrimGrim!" En nu gingen alle oerieboeries samen paddenstoelenflappen eten en een plannetje bedenken hoe ze de gemene snarfjes eens terug kunnen pakken..

Verhaal 8 boek 2 (door opa)

Ariebarie gaat voetballen.

Het is al laat in de middag en Ariebarie leest een krantje, wat staat daar geschreven bij de voetbal uitslagen? Hij leest: “ FC Lommelaris heeft met 10-0 van FC Snarf gewonnen” .

Wow denkt ariebarie, “dan wil ik ook gaan voetballen, en wordt ook beroemd en kom ook in de krant.” Ariebarie rent met de krant in zijn handen naar xara toe,“: kijk xara, ik wil ook gaan voetballen”, en verteld dat hij ook beroemd wil worden”. Xara moet wel een beetje lachen, en zegt: “ jij hebt nog nooit tegen een bal getrapt, en in het hele oerieboeriedorp zijn geen voetballen”. “ dan maak ik die bal toch zelf” zegt ariebarie, en hij heeft ook al een idee hoe dat moet. Hij rent naar het paddenstoelenveld en plukt een paar oude paddenstoelen, die legt hij thuis bij de kachel..al na een paar uur zijn de paddenstoelen droog, dan snijdt hij ze in reepjes en dan naait ariebarie ze aan elkaar, totdat het rond is en op een bal lijkt. Ariebarie gaat vroeg slapen en droomt van voetballen...

De hele week is ariebarie al bezig met oefenen om zo goed mogelijk te kunnen voetballen.. Op de zijkant van de bakkerij heeft hij een doel getekend en de ene na de andere bal trapt hij tegen de muur..**Bots, Bots,Bots**...van smorgensvroeg tot savondslaat zonder te stoppen...steeds harder , totdat de bakker naar buiten komt..”Heee hou daar eens mee op!”. roept de bakker..”we worden helemaal gek van dat **Bots, Bots, Bots**, tegen de muur, en waarom ga je niet gewoon bij een voetbalclub? Want Willie-Jan de voetbalman zoekt nog voetballers voor FC Lommelaris”, “Je kan het meteen vragen want Willie-Jan de voetbalman is in de bakkerij om paddenstoelenpastij te kopen”, Ariebarie rent meteen de bakkerij in,,,” mag ik meedoen?” roept hij tegen Willie-Jan, “Natuurlijk”. Zegt Willie-Jan, “kom morgen maar trainen bij FC Lommelaris, dan kunnen we kijken hoe goed je kan voetballen, maar laat die paddenstoelen-bal thuis, wij hebben echte voetballen”. Daar werd ariebarie heel blij van, een echte voetbal...jippie !!

De weken daarna was Ariebarie elke dag bij FC Lommelaris en werd een steeds betere voetballer. Dat moet ook wel, want de grote wedstrijd tegen FC zonder-zon-land is zondag binnenkort.

Willie-jan de voetbalman.

Verhaal 9 boek 2 (door opa)

De voetbalwedstrijd

Het is zondag middag in Lommelaris land, vandaag is de grote wedstrijd tussen FC Lommelaris en FC zonder-zon-land. Nog nooit heeft iemand uit sprookjesland gevoetbald tegen iemand uit FC zonder-zon-land. Alle voetballers van FC Lommelaris met trainer Willie-Jan de voetbalman en ariebarie staan al op het voetbalveld,, "waar is de tegenstander? " vraagt Ariebarie..."kijk daar" roept papadraak, de keeper van het elftal." " daar in de verte komen blauwe vliegende apen aan...en die kijken gemeen"...Alle blauwe apen landen op het voetbalveld, "luid OE-OE-OE-OE-OE roepend.. Koning Lucas is de scheidsrechter en als iedereen klaar staat, PIEW PIEW, fluit hij, en de wedstrijd kan beginnen, Meteen beginnen de blauwe apen al vals te spelen, ze raken de bal niet alleen met hun voeten, maar ook met hun vleugels..En al binnen 1 minuut is het 1-0 voor de blauwe apen..Papa draak kon de goal niet tegenhouden want 1 vliegende aap vloog voor zijn ogen...Meteen na de aftrap van FC Lommelaris heeft Ariebarie de bal, Hij dribbelt voorbij aan alle blauwe apen maar op het moment dat hij op doel wil schieten, wordt hij door een aap vastgepakt...en struikelt.. Heel FC Lommelaris roept: " strafschop strafschop". En Koning Lucas legt de bal op de penaltystip...Ariebarie staat achter de bal en neemt een aanloop..keihard schiet hij de bal bovenin het doel...iedereen juicht...het is 1-1.. In de rust overlegt FC Lommelaris welke tactiek het beste is om te winnen...De blauwe apen staan dicht bij elkaar en smeden een gemeen plannetje om te winnen..."We moeten vals spelen, anders winnen we nooit". Zeggen ze....

Meteen bij de aftrap van de 2^e helft, pakt de grootste blauwe aap de bal tussen zijn voeten vast, en alle andere apen vliegen om hem heen in rondjes, langzaam gaan de apen op de goal van papa draak af..Ariebarie probeert tussen de apen te komen om de bal af te pakken, maar er zijn te veel voetjes en vleugels die de bal verdedigen...Vlak voor de goal probeert 1 aap weer voor de ogen van papa draak te vliegen, maar hij trapt er nu niet in, en met 1 grote puf blaast hij de aap weg. Meteen spreidt papa draak zijn vleugels uit en heeft de bal te pakken.. Er wordt nog even gevoetbald totdat Koning Lucas op zijn fluit blaast en de wedstrijd is afgelopen. 1-1 is de stand. De blauwe apen vliegen weg terwijl ze roepen : " wij komen terug en dan winnen we:..

Maar dat is een ander verhaal.

blauwe vliegende apen.

Verhaal 10 boek 2 (door opa)

Baby Snarf.

Wat leest Xara nu weer met grote koeienletters in de krant, "Er is een baby snarfje geboren in het Snarfenbos..Sniffel heeft een zusje". . AAhh wat lief denkt Xara,.. "ik ga een leuk cadeautje wensen bij Kristelientje de wensvlinder, en dit naar de baby brengen...Xara rent naar Kristelientje en verteld dat ze een cadeautje wil wensen...waarop Kristelientje zegt dat ze dit in een rijmpje moet wensen, Xara denkt diep na en zegt:

" Huffeldepuffel ik wens een baby-knuffel". En Ploef daar ligt ineens een heel mooie knuffel..Xara is superblij en rent naar huis om de knuffel in te pakken.

De volgende morgen is Xara al vroeg op weg naar het Snarfenbos.. Vlak voor het bos springt er ineens een grote gemene Snarf uit de bosjes en schreeuwt: "Wat kom jij hier doen Xara? , je weet dat je hier niet mag komen" , Xara schrikt en laat per ongeluk de knuffel vallen op het bospad, de gemene Snarf pakt het vlug en gooit het weg, helemaal tot in de verboden ravijn..."Dat was voor baby-snarf roept Xara"...die hoeft geen cadeautjes ", zegt de gemene Snarf...Xara rent al huilend weg, helemaal terug naar Kristelientje....

Eenmaal aangekomen vraagt Kristelientje wat er gebeurd is, en Xara verteld al snotterend het verhaal..."wat een gemene Snarf is dat" zegt Kristelientje"..maar ik heb de oplossing". Wens iets dat niet kapot kan en dat niet weggegooid kan worden, dan tover ik dat voor je". En Xara denkt even diep na en zegt:" *He snarfen,.. ben je boos, pluk een roos. Zet hem op je hoed, dan ben je morgen weer goed, Maar gooi je dit weg, dan heb je pech en wordt je een worm, En ik wens een muziekdoosje voor baby-snarf"*... en floep Kristelientje tovert de mooiste muziekdoos die er ooit was ...Xara is helemaal gelukkig en veegt haar traantjes weg, en gaat op pad naar het Snarfenbos.

Vlak voor het Snarfenbos springt dezelfde gemene Snarf weer uit de bosjes en zegt: "Wat heb je nu bij?" Xara laat de muziekdoos zien, en de gemene Snarf wil het weer afpakken, maar op het moment dat zijn gemene handen de muziekdoos aanraken verandert de gemene Snarf in een kleine worm..."eigen schuld, dikke bult", denkt Xara, blij jij maar een worm, gemene Snarf...Op een afstandje hadden de andere Snarfen dit gezien, en niemand durfde ook maar in de buurt van de betoverde muziekdoosje te komen..Baby-snarf was heel blij..en speelt nu nog steeds met de muziekdoos.

Baby Snarf.

Sniffel.

Betoverde muziekdoosje.

Verhaal 11 boek 2 (door opa)

Ariebarie leert rekenen.

Xara en ariebarie zitten smorgens met hun voetjes in de mieranja rivier en xara wijst naar de regenboog visjes..1..2..3..4..5..6..7..8..9..10 zegt ze. Terwijl ze de visjes 1 voor 1 telt.. Ariebarie kijkt verwondert, en zegt "hoe doe je dat Xara?". "Nou gewoon tellen". zegt Xara.."1 visje, dan nog 1 visje is 2 visjes, en nog in visje is 3 visjes..enzovoort".

Ariebarie krabbelt achter zijn flaporen, hij snapt er niks van.."kan je mij dat leren Xara? " vraagt hij. Maar hoe goed Xara ook haar best doet, ariebarie snapt niet dat 1 en 1 , 2 is... "Hoe moet ik dit uitleggen" denkt Xara..zodat Ariebarie dit nooit meer vergeet. Plots weet ze de oplossing,: "Kom Ariebarie, we gaan naar Tato-tom, de tato-oerieboerie van het dorp, Die weet vast wel een oplossing, zodat je nooit meer vergeet dat 1 en 1 , 2 is...

Aangekomen in de winkel van Tato-Tom , legt Xara uit wat het probleem is. Tato-Tom moet hard lachen en zegt: "ik heb de perfecte oplossing", " kom hier maar eens zitten Ariebarie".. En hij pakt een grote zwarte stift, en schrijft onder elkaar op de arm van Ariebarie: $1+1=2$, $1+2=3$, $1+3=4$ en zo helemaal tot 10.. Ariebarie is helemaal gelukkig, nu kan hij dit nooit meer vergeten.

En als je ooit een oerieboerie ziet met zwarte inkt op zijn armen...dat is dus Ariebarie.

Ariebarie.

Tato-tom.

Verhaal 12 boek 2 (door Yva)

Drakengeluk.

Op een dag besloot Prinses Millie een klein feestje te geven voor alleen alle koningen, koninginnen, prinsen, prinsesjes, kijkers en feeën. Dus geen oerieboeries, gnoompjes of snarfjes. Die mochten allemaal niet komen omdat de snarfjes altijd heel gemeen zijn op feestjes. Dan zetten ze alle stoelen op zijn kop, eten ze alle hapjes tegelijk op en gaan ze lelijk door de muziek heen zingen. Ook dansen ze te lomp en stoten ze daardoor alle andere gasten van de dansvloer af. Nee, snarfjes mogen echt niet meer in het kasteel komen hoor! Maar het is ook zo zielig om iedereen uit te nodigen, behalve de snarfjes. Dus de gnoompjes en oerieboeries mogen deze keer ook niet komen. Het wordt een feestje van adel! Prinses Millie had hele mooi uitnodigingen geschreven en Prins Samuel riep een post-draakje. Alle mooie uitnodigingen gingen per drakenpost naar alle genodigden toe. Toen Yvana, de witte fee van het Zuiden het post-draakje zag vliegen, had ze al een voorgevoel dat het een mooie dag zou worden. Het draakje landde in een raam van haar kasteel en liet de uitnodiging in haar hand vallen. Toen vloog hij verder naar alle anderen. De witte fee deed de brief open en las: ***'Op Bessendag in Mei, Adellijk feest in ons kasteel in het hoge Noorden. Trek je mooiste jurk aan. Dit feest is exclusief voor alle sprookjesland bewoners van Adel! Hoogachtend, Prinses Millie en Prins Samuel'*** De witte fee Yvana las de brief nog een keertje na... Ohhh wat een leuke uitnodiging! Dit wil zeggen dat ze Koning Robinio snel weer ziet!! Zou Koning Robinio nog ooit aan haar gedacht hebben na hun leuke uitstapje met de trein? Maar ojee, wat als koning Robinio niet eens met haar wilt dansen? Of wat als hij niet naar het feest komt? Of nog erger, wat als hij wel naar het feest komt en ze durft zelf niet met hem te dansen?! Wat is het spannend om verliefd te zijn. Morgen is het Bessendag en de witte fee besluit om niet langer na te denken over wat er allemaal goed en fout kan gaan wanneer ze koning Robinio weer ziet. Ze gaat voor de spiegel staan en tovert de ene mooie jurk na de andere mooie jurk. Poef, nu heeft ze een rode jurk aan. Flits, nu een blauwe met een paars lint. Plof, en nu een gele jurk met witte strepen. 'Ja' zegt ze, 'dat wordt hem'. En ze gaat slapen, want morgen wil ze graag goed uitgerust zijn voor het feest. In de ochtend worden alle gasten van het feest opgehaald door draken. Wanneer de witte fee helemaal klaar staat met haar mooie jurk aan, ziet ze haar draak al vliegen. Oh! Er zit al iemand op... wie zou het zijn? En nu de draak dichterbij komt vliegen kan Yvana het heel goed zien. Dat is Koning Robinio. En zomaar ineens, durft de witte fee helemaal niet meer mee. Zou ze op het draakje kunnen klimmen zonder er meteen vanaf te vallen? Dan zou koning Robinio denken dat ze heel onhandig is... Zou ze op een vliegende draak kunnen zitten zonder er vanaf te vallen? "Weet je wat", zei ze tegen zichzelf. "ik denk te veel. Ik ga nu stoppen met denken en gewoon doen alsof Koning Robinio niet op de draak zit, dan wordt alles makkelijker!" En dat probeerde ze echt. Ze deed net alsof ze hem niet zag. Maar dat lukte echt niet, want ohh wat is hij knap! En hij kijkt naar haar! Met die mooie ogen... Is dat een glimlach? Vindt hij mij ook zo leuk?! En toen kreeg de witte fee een sprankeltje hoop. Ja hoor, zei ze weer tegen zichzelf, ik hoef niet bang te zijn, want hij vindt mij leuk! Toen landde het draakje bij Yvana in de tuin en kon ze erop klimmen. Koning Robinio hield zijn hand uit om haar te helpen. Ze klom erop zonder er meteen vanaf te vallen (phew!) en daar gingen ze. Ze vlogen hoger dan de wolken. Het was nog heel vroeg en het schemerde nog een beetje. De wolken waren roze! Koning Robinio en Yvana de fee moesten elkaar goed vasthouden op de draak omdat hij heel snel vloog. Ze vonden het allebei wel fijn om hoog in de wolken te knuffelen. Eenmaal bij het kasteel aangekomen bleven ze elkaar

vasthouden en ze hebben de hele dag gedanst! Prins Samuel was erg blij om de witte fee en koning Robinio zo gelukkig met elkaar te zien. En prinses Millie maakte een grapje dat als ze zouden gaan trouwen en samenwonen dat ze dan best wel in 1 van hun kastelen in het Zuiden wil komen wonen zodat ze meer rust krijgt van haar broertje Samuel.

Verhaal 13 boek 2 (Door Yva)

Drinkjes maken

Het was een warme middag. Xara had al de hele ochtend bij de waterval gezwommen en zat nu rustig op een paddenstoel te dromen. Ariebarie kwam er aan gelopen en hij zei: hallo! "Oh hallo" zei Xara. Ze schrok een beetje van hem. "Het is vandaag erg warm, he" zei Ariebarie. 'Ja, poe hee..' zei Xara. "Ik heb al de hele ochtend gezwommen bij de waterval, ik heb er dorst van gekregen..." .. 'Maar, dan gaan we toch samen even wat drinken halen?' Stelde Ariebarie voor. Goed idee zei Xara,. En ze liepen samen naar boerie café. In boerie café vroegen ze om hun favoriete drankje. Een rode mango sap met karamel krietsels en paddenstoelenroom bovenop. Maar ojee.... de cafe-oerieboerie vertelde dat ze die niet hadden op dit moment. Alle mango sap was op! 'He balen...' zegt Ariebarie. 'weet je wat? We gaan ons eigen drankje maken.' En Xara en Ariebarie liepen samen terug naar xara's paddenstoel. 'Wat zullen we in ons zelfgemaakte drankjes doen?' Appel? Aardbei? Oh, ik heb ook nog een paar worteltjes! En Ariebarie zei: ik heb thuis venkel en koriander. En ook wat kaneelstokjes van het bos! "Zullen we alles gewoon samenvoegen en mixen?" .. En dat vonden ze ook beide een goed idee. Eerst sneden ze alle aardbeien, appels en wortels in kleine stukjes. En Ariebarie ging de kaneelstokjes raspen. Ze deden alles samen in een grote kom en begonnen te mixen. Met een grote vijzel en een stamper maakten ze alles heel klein en plat. Maar dat ging zo makkelijk niet. De worteltjes waren veel te hard om te mixen! 'Weet je wat... zei Ariebarie, we eten die worteltjes nu wel even op. Dan kunnen we daarna alle rest mixen zonder die harde wortelstukjes.' En dat deden ze. Ze aten alle

harde worteltjes op en ze gingen daarna weer verder met mixen. Maar dat ging alsnog niet zo makkelijk. De appelstukjes waren ook veel te moeilijk om te pletten... "Zullen we die dan ook maar alvast opeten?" En dat deden ze. Ze aten nu ook alle appelstukjes op. Nu konden ze weer verder met mixen. Maar alle kaneel krietsels bleven aan de stamper hangen, de aardbeien waren niet zo sappig en de kruiden kwamen door al het roeren en pletten overal in het keukentje terecht.. behalve in de mengkom. "Dit gaat niet goed.." zei Xara. En nam een hap van het kruiden-aardbeien mengseltje dat ze gemaakt hadden. "BLEGH!, en ze spuugde hem meteen weer uit. "Weet je wat, ik ga even naar het boerie-cafe en daar haal ik andere sapjes die wel lekker sappig zijn en goed smaken en dan ruimen we

daarna de keuken op!" Ariebarie moest wel lachen.. gelukkig hadden ze een boerie-cafe in oerieboerie dorp. Toen Xara terug in haar paddenstoel kwam met 2 lekkere sapjes van het café, had Ariebarie ondertussen de hele keuken al opgeruimd. Wat lief van ariebarie! Samen dronken hun sapjes op en speelden ze spelletjes tot het avond was.

Tsuna de berghond.

Verhaal 14 boek 2 (door Annemijn)

Tsuna de berghond en atoru

Ondertussen was de winter aangebroken in het bos en er lag een dik pak sneeuw alle elfjes speelden in de sneeuw en maakte sneeuwpoppen en engeltjes. Ook Xara, Annemijn, Millie en Samuel waren buiten aan het spelen, ze hielden een sneeuwballen gevecht. Annemijn had haar hondje meegenomen, Tsuna. Tsuna houdt heel veel van sneeuw en speelt graag mee en speelden uren in de sneeuw. Na uren in de sneeuw te spelen kreeg prins Samuel het heel koud. "laten we even naar binnen gaan" zei hij. "ik heb het zo koud", en hij begon veel te niezen. "oh nee de prins is ziek geworden" zei Millie. "nu kunnen we morgen ook niet meer spelen". Xara dacht na "hoe lossen we dit op?". Iedereen zocht naar een oplossing, maar ze vonden niks waardoor de prins morgen weer kon meespelen. "ik weet wel iets, maar het is niet gemakkelijk" zei de Prinses. "we kunnen een soep maken van een speciale paddenstoel, maar dan moet je naar het oosten nog voorbij het koninkrijk van tsarina karina. Deze paddenstoelen zijn zo speciaal dat ze niet in het paddenstoelveld groeien." "maar hoe komen we daar dan, alles is dicht door de sneeuw en straks vallen we nog in de mieranja rivier?" vroeg de prins. "en sterker nog hoe kunnen we weten welke paddenstoel de juiste is?" vroeg Xara. "deze paddenstoel is blauw en heeft een lange steel, hij staat wel diep in het bos en in dat bos woont een trol. Hij heet atoru en er is niemand die met hem praat."

"dus we weten nu wat we zoeken en waar, maar hoe komen we daar?" vroeg de prins.

"als ik een slee mag lenen van iemand dan kan Tsuna deze trekken naar het bos. Ze houdt van rennen in de sneeuw en is niet snel bang, in de bergen zitten ook trollen." Zei Annemijn.

"nu moeten we nog beslissen wie de paddenstoel gaat halen" zei Xara hoopvol.

"ik wil wel gaan" zei Millie "hij is immers mijn broer". "Waar vind ik een slee?" zei ze. "ik weet dat koning robino een trampolie heeft, hij heeft vast ook wel een slee" zei Xara. Xara ging snel naar de koning en vroeg of hij een slee had. "ben je er weer" zei de koning. "we hebben weer een probleem" zei Xara en ze legde alles uit. "natuurlijk heb ik een slee" zei de koning "en ik help de prins graag". Xara rende met de slee terug naar de prins, die ondertussen veel zieker is geworden. Annemijn bond de slee aan de riem van Tsuna en millie ging erop zitten. "naar het bos van trol Atoru" zei ze. Tsuna begon heel snel te rennen en millie vond het eigenlijk wel leuk. "wat een slimme manier om ergens te komen" dacht ze. Tsuna liep snel door de bocht, iets te snel want de slee vloog zo op zei en Millie liet de riem los. "STOOOPPPP" riep ze en tsuna keek snel om. De slee was bijna in de rivier gevallen. Millie pakte de riem op "nu iets minder snel rennen he" zei ze met een lachje.

Net voor het bos stopte Tsuna en ze keek angstig rond. "niet bang zijn we zijn samen" zei millie. Tsuna keek op en stapte rustig verder. Opeens uit de rook hoorde ze een zware stem "wie is er in mijn bos!!!". Ze keken omhoog en zagen niks, ze keken naar links en rechts en er was niemand. "hier beneden prinsesje" zei hij. "atoru" zei de Princes geschrokken. "ik had je anders voorgesteld" zei ze. "ik ben zo klein omdat ik voor de bloemen en paddenstoelen moet zorgen" zei hij. "maar wat komen jullie hier doen?, er komt nooit iemand naar mijn bos" vroeg hij. "we

zoeken een speciale paddenstoel want mijn broer is ziek, de padenstoel is blauw met een lange steel” zei ze. “ooh die weet ik wel te vinden hoor ,kom maar mee” zei atoru. “alsjeblieft en zorg maar dat de prins snel beter wordt” zei hij. “ je bent eigenlijk helemaal niet zo eng, wil je misschien meegaan naar huis dan kun je mee-eten?” vroeg de prinses “ dat wil ik heel graag, ik word nooit ergens uitgenodigd omdat de mensen denken dat ik eng ben”. Samen sprongen ze op de slee, het was zo zwaar voor tsuna dat ze niet vooruit gingen. “ ik duw wel even dan help ik haar “ zei atoru. Nu lukte het wel. Toen ze aankwamen stond de soep al klaar. “ ik heb er alles al ingedaan behalve de paddenstoel” zei Xara. “ik heb het laatste ingrediënt hier en ik heb nog iets meegenomen” zei de prinses. Iedereen keek verbaast naar de slee. “er zit een trol op je slee” riep Annemijn. “ dit is atoru, de trol in het bos” zei millie. “ hij is heel aardig en heeft me geholpen dus ik vroeg of hij mee wilde”. “jij maakt ook overal vriendjes he” zei Xara. “nou goed dan zetten we een bord extra op tafel”. Iedereen smulde van de soep en de prins voelde zich al veel beter, “ nu kan ik morgen weer meespelen” riep hij.

Blauwe paddenstoel.

Atoru de trol.

Verhaal 15 boek 2 (Door Robin)

Toverstafje.

Het was een mooie dag in sprookjesland toen Xara in het bos aan het wandelen was. Tijdens haar wandeling zag ze een heel bijzonder stokje liggen. Deze was anders dan alle andere stokken. Deze was namelijk niet krom, zoals een stok van de boom, maar wel heel erg recht. En in plaats van bruin, was hij paars! Dat maakte Xara natuurlijk erg nieuwsgierig. Ze pakte de stok op en er dwarrelde allemaal stof vanaf. Nee, geen stof.. maar toverstof! Dat uit de punt van de stok kwam wanneer ze ermee zwaaide. Xara kreeg een brede lach op haar gezicht.. "ik weet wat dit is, het is een toverstafje!" Mijn eigen toverstaf! Wat zal ik eens gaan toveren met mijn nieuwe, magische krachten?! Op dat moment voelde ze haar buikje een beetje knorren. Ze dacht: tijd voor iets lekkers. Ik heb wel zin in een paddenstoelen cupcake. Of wacht! Ik tover meteen een hele berg cupcakes! Xara zwaaide haar toverstaf zoals een echte fee dat zou doen. En ze zei: "Ik heb honger, heel erg. Geef mij cupcakes, een hele berg!" Ze hoorde PLOP en er verscheen ineens een paddenstoelen cupcake zomaar voor haar, op de grond. Ze schudde de toverstaf nog een keer. En PLOP er kwam er nog eentje bij. En nog 1. En nog 1... en het begon al een flinke berg cupcakes te worden die maar bleef groeien. Oerieboeries zijn niet zo groot, dus de berg cupcakes was al snel groter dan Xara en bleef maar groeien! Plop, PLOP, plop plop... en de groeiende berg begon te wankelen en wiebelen en er vielen aan alle kanten cupcakes vanaf. En xara werd nu wel bang dat die berg ging instorten. Ze moest hier snel wat aan doen. Ze pakte haar toverstaf en zei: "Ow wat een pech, ik tover nu alle cupcakes weg!" De berg cupcakes was meteen verdwenen. En xara dacht: "dat heb ik goed opgelost, ik word hier erg goed in." Omdat ze toch wel heel geschrokken was en nog steeds honger had, besloot ze terug te gaan naar oerieboerie dorp. Toen ze daar aankwam stond er bij de bakker een grote rij met oerieboeries die er allemaal erg verdrietig uitzagen. De bakker stond ook buiten te huilen. Ze zag ariebarie staan en ze vroeg aan hem wat er aan de hand was. Hij vertelde dat plots ineens ALLE paddenstoelen cupcakes zijn verdwenen. En dat het waarschijnlijk een gemene streek van de snarfjes is geweest. Ik had net een paddenstoelen cupcake bij de bakker gehaald, en net toen ik een hap wou nemen, was hij weg!" Xara voelde zich erg schuldig, want ze wist dat het haar toverspreuk was die niet alleen de berg, maar alle cupcakes in heel sprookjesland heeft weggetoverd. Ze liet het toverstafje aan Ariebarie zien en zei: "Kijk. Ik ga het oplossen, want ik kan toveren!" Ze dacht dat ze wel iets heel speciaals moest toveren om dit allemaal goed te maken. Ze dacht: aardbeitjes zijn erg lekker en de favoriet van de meeste oerieboeries, dus ik ga een feestmaal toveren. Ze zwaaide weer met haar toverstaf en zei: "Ik wil aardbeien, meer als 10, ik wil nu een feestmaal zien!" En er kwamen groene plantjes uit de grond. Die werden groter en groter.. met rode knopjes eraan die samen met de plantjes gigantisch groot werden! De knopjes veranderden in mooie, sappige, rode.. maar veel te grootte, aardbeien. De takjes van de plant konden de zware, grote aardbeien niet meer houden dus: KRAK. De eerste aardbei viel van de tak af, boven op de paddenstoel van burgemeester boerie. PLOF.. zijn hele paddenstoel was kapot. En KRAK, KRAK, KRAK... daar ging de volgende, en de volgende en de volgende. En voor ze het wist was het hele oerieboerie dorp een puinhoop met allemaal kapotte huisjes en gigantische aardbeien en verdrietige oerieboeries. Ariebarie zei tegen Xara dat ze de toverstaf maar beter terug kon brengen naar waar die vandaan kwam.. want Xara is natuurlijk helemaal geen fee. Maar xara dacht: ik kan dit oplossen.. net zoals de cupcake berg. Dus ze zwaaide weer met haar toverstafje en zei: "ik heb nu genoeg gehad, maak al die aardbeien plat!" SPLASHHH.. en er waren

inderdaad geen aardbeien meer in het oerieboerie dorp. Want ze waren allemaal ontploft tot aardbeien jam. Alle oerieboeries waren nu helemaal plakkerig, plakten overal aanvast, hadden geen huisjes meer.. geen cupcakes en waren helemaal niet zo blij met Xara haar nieuwe toverkunsten. "sorry" zei xara. "zo bedoelde ik het helemaal niet.. toveren is een stuk moeilijker dan dat ik dacht." Ariebarie stelde voor om naar Yvana de witte fee te gaan. Zij is erg slim en kan heel goed toveren. Zij weet vast een oplossing voor deze plakkerige situatie. Maar dan gaan we wel lopend.. zei ariebarie: "ik wil geen toverkunsten meer van je zien, xara!" Toen ze aanklopten bij het kasteel van Yvana de witte fee zag ze direct de toverstaf in Xara's hand, de droevige gezichtjes en de stukjes aardbei in hun haren. Zonder dat Xara ook maar iets kon zeggen, vroeg de witte fee met een glimlach: "zit het hele oerieboerie dorp nu onder de aardbeien jam?" "Ja..." zei xara.. die zich erg schuldig voelde.. maar hoe weet je dat?" "Nou, voor mij was het ook ooit de eerste keer dat ik ging toveren' zei Yvana. Toveren is moeilijker dan dat je denkt. Gelukkig weet ik wel een spreuk om dit allemaal op te lossen. Maar dan moet je wel beloven nooit meer te toveren en het toverstafje voor de veiligheid aan mij geven. Xara ging direct akkoord. Van toveren had ze wel genoeg gehad. Ze was erg blij dat ze die toverstaf niet meer vast hoefde te houden. En de witte zwaaide met haar toverstaf en zei: "Vie, Vaj, Voo Pas, maak alles zoals het was." Zie zo, alles is nu opgelost. Komen jullie nog even binnen voor een boterham met aardbeien jam? En ze moesten alle drie lachen.

Verhaal 16 boek 2 (door Yva)

Regen muziekjes.

De gnoompjes Charlotte en Sofia waren op een dag vrolijk rond aan het vliegen. Ze vlogen over het natte gras, het had namelijk net geregend. Ze vlogen over de miranja rivier en zagen alle regenboogvisjes. Ze vlogen tussen de oranje bomen door en daar zagen ze een mooie rotsblok. Daar gingen ze samen even op zitten om uit te rusten. Het was overal een beetje nat door de regen, maar hun vleugeltjes bleven gelukkig wel droog. Er landde een dikke druppel vanuit de boom midden op Charlottes neus. Sofia vond dat erg grappig en samen lachten ze erom. Toen landde er een druppel vanuit de boom op Sofias diamanten ring. Pling. Het gaf een heel mooi geluidje. De twee gnoompjes zaten heel aandachtig te kijken naar de ring en kwamen op het idee om nog meer zulke ontzettend mooie geluidjes te maken. 'Misschien kunnen we regendruppels vangen in een blaadje en ze dan 1 voor 1 op de ring laten druppen!' zei Charlotte. En dat probeerden ze. Pling, pling, pling.. Oh wat mooi! Zullen we proberen of we nog andere geluidjes met de regendruppels kunnen maken? Op dat moment kwam Xara aangelopen. Zij had twee takjes vast van de bomen. Xara vond het gepling ook erg mooi en ging met de stokjes op de natte bladeren tikken die aan de boom hingen. Plof, plof, PlofferdePlof. Gaaf! Riep Charlotte. We kunnen samen muziek maken! En Charlotte liet druppels op de ring vallen terwijl Xara met de stokjes op de bladeren tikte. Pling, Plof, pling pling pling, Plof! Xara, Charlotte en Sofia vonden het alle drie zo mooi dat ze nog meer ideeën zochten. "we kunnen naar prinses Millie! Zij heeft haar scepter! Jaweetwel, die mooie staf die ze soms vast heeft wanneer ze op haar prinsessen troon zit!" Haar scepter zal waarschijnlijk ook heeeeel mooi geluid maken wanneer er regendruppels op vallen. En dat deden ze. Sofia en Charlotte namen Xara bij de armpjes vast, gingen omhoog en samen vlogen ze naar het kasteel in het Noorden waar prinses Millie en prins Samuel wonen. "Oh hallo!" zei prinses Millie. "Waar heb ik jullie bezoekje aan te danken?" En Xara legde uit dat ze graag regen muziekjes willen maken met de diamanten ring, de natte bladeren en het scepter van prinses Millie. 'Nee. Zei de prinses. Mijn mooie scepter gaat niet meedoen met muziek in de modder. Mijn scepter blijft binnen zodat hij mooi schoon zal blijven.' Daar werden de gnoompjes en Xara een beetje sip van. Maar Prins Samuel hoorde het verhaal over regen muziek en vond dat wel erg leuk! Hij kwam met het idee om de regendruppels op zijn mooie zwaard te laten druppelen! Die heeft Kijzer Abel ooit gemaakt en cadeau gegeven aan Prins Samuel. De gnoompjes en Xara werden meteen enthousiast. Ze gingen met de ring, de stokjes en het zwaard naar buiten toe. In de kasteeltuinen stonden ook een paar bomen waar regendruppeltjes vanaf vielen. Sofia hield haar diamanten ring onder een druppel en ze hoorden allemaal het mooie Pling geluidje. Prins Samuel vond dat heel interessant en stond erbij te glimlachen. Muziek maakt hem altijd zo vrolijk! Xara ging meedoen met de stokjes op de natte bladeren, Plof, plof, plof. En toen ging prins Samuel meedoen op het ritme van de regen muziek. Hij bewoog eerst zijn hoofdje met de muziek mee, en daarna gingen ook zijn voetjes dansen. De prins hield zijn zwaard uit. Charlotte vloog omhoog, pakte een tak van de bomen vast en liet zo een paar regendruppels op het zwaard vallen. Plash, plash, plashhh. Samen maakten de vriendinnetjes en Prins Samuel de vrolijkste muziek! Ze hadden veel plezier met zijn allen. Prinses Millie keek uit haar raam en zag hoeveel plezier iedereen buiten had. Ze ging ook naar buiten toe en ging mee dansen terwijl iedereen muziek maakte. Ze danste het aller leukste dansje! Prins Samuel moest erg lachen toen zijn zus een pirouette maakte en bijna in de modder

viel. Maar het gnoompje charlotte zag dat Millie bijna viel, vloog naar haar toe en probeerde haar overeind te houden. Dat ging niet zo goed, ze vielen toen samen in de modder. PLONSS.. en dat maakte ook een leuk regen geluidje! Met zijn allen lagen ze helemaal in de deuk. Ze hadden zoveel plezier samen! En prinses Millie en Charlotte gingen samen in de modder spetteren. Pletter, pletter, modder spetter. Ook daar kwamen hele mooie geluidjes vandaan. Pling, Plof plof plofferde plof, Splash, Pletter pletter, Pling pling!

Verhaal 17 boek 2 (door opa)

Verstoppertje.

Xara staat met haar gezicht en ogen dicht tegen de muur van de bakkerij...

“1..2..3..4..5..6..7..8..9..10...IK KOM “ roept xara hardop.

Xara , sniffel, ariebarie en alle andere Oerieboeries spelen verstoppertje, de bakker zit verstoppt achter een bramenstruik, sniffel zit achter de dikke eik, en 2 andere oerieboeries hebben zich achter een grote paddenstoel verstoppt, en Suzie zit achter een aardbei natuurlijk, Iedereen zit goed verstoppt.

Xara gaat zoeken..BUUT roept xara, ik zie je wel Sniffel, en jou ook bakker, daar achter die bramenstruik..en 1 voor 1 vind xara iedereen die verstoppt zit. Ook Suzie die achter een grote aardbei zit...

“Nu ben ik” roept Sniffel, en begint te tellen”1..2..3.....” totdat Xara “STOP” roept en zegt: “ waar is ariebarie? Want die heb ik nog niet gevonden,..maar niemand heeft ariebarie gezien..waar heeft hij zich verstoppt?

De rest van de middag is iedereen bezig om ariebarie te zoeken, maar hij is nergens te bekennen....”wat nu?” zegt Xara, “wie heeft hem het laatste gezien?” waarop sniffel naar de bakkerij wijst en zegt: “ ik heb ariebarie gezien toen hij in de richting van de bakkerij liep:... Xara en de anderen rennen vlug naar de bakkerij..en wat zien ze? Daar zit ariebarie met een dikke buik en een mond vol slagroom, en allemaal lege bordjes waar paddenstoeltaartjes op hebben gelegen... “pfff zegt ariebarie. Ik ben een beetje ziek” eigen schuld zegt Xara, je hebt wel 20 taartjes opgegeten...waarop iedereen moet lachen..

En ariebarie weer een lesje heeft geleerd. Teveel taart is niet goed..

Paddenstoeltaartje.

Suzie en de grote aardbei.

Verhaal 18 boek 2 (door opa)

Het Betoverde bos.

Het is al laat in de middag, Koning Abel sluipt heel stil in het betoverde bos, wat vlak bij zijn kasteel is, hij probeert niet op takjes te trappen, want dan weet iedereen in het betoverde bos dat hij daar is....al een paar dagen hoort Koning Abel geluiden uit het bos komen, en is nu op onderzoek uit, "waar komen die geluiden vandaan". denkt hij...en nu hoort hij het weer heel duidelijk..."GRIM, GRAM, GROM,,Denk erom".. koning Abel draait zich om, maar ziet niks, alleen bomen...veel bomen. Met 2 handen houdt koning Abel zijn zelfgemaakte zwaard vast, want in het betoverde bos kan van alles gebeuren...na een paar stappen hoort hij het weer : "GRIM, GRAM, GROM,,Denk erom".. en nog stiller als voorheen sluipt Koning Abel in de richting van een grote boom..de aller grootste boom in het betoverde bos...tot vlak voor de boom, koning abel kijkt omhoog..en wat ziet hij? De boom heeft een mond...en een neus...en ogen, en die ogen kijken boos naar beneden...koning abel blijft staan, want hij is nog nooit bang geweest...en vraagt aan de boom:" hee boom...maak jij dat geluid ? " en wat betekent "denk erom?" ..de boom begint te schudden, alle takken en bladeren gaan op en neer...en de boom spreekt:" GRIM, GRAM, GROM,,Denk erom". Dat je niet op mijn kinderen trapt....Koning Abel kijkt om zich heen en ziet overal kleine boompjes...dat zijn dus de kinderen van de grote boom denkt hij...Waarop Koning Abel zegt. ` ik ben heel voorzichtig geweest, en heb nergens op getrapt...` en Koning Abel vraagt : waarom is er al een paar dagen geluid in het bos? En de boom zegt: "GRIM, GRAM, GROM, de snarfen waren hier, en die traptten overal op...We hebben die vervelende snarfen weggejaagd met onze takken...". Nu snap koning Abel wat er in het betoverde bos gebeurd is...en hij zegt : " ik zorg dat hier geen vervelende snarfen komen"..

De volgende morgen is Koning Abel al vroeg bij de ingang van het betoverde bos, en zet hij een bordje op het bospad, waarop staat.." DIT BOS IS VERBODEN VOOR SNARFEN".

Maar of de snarfen zich hieraan houden? Dat is een ander verhaal.

Pratende boom.

Verhaal 19 boek 2 (door opa)

De vleugels van Kayakus.

Xara en ariebarie zitten gezellig aan de keukentafel met een beker paddenstoelen-thee, .. plots vraagt Ariebarie:” Weet jij hoe Kayakes aan zijn vleugels komt? “Ja” zegt Xara...dat weet ik toevallig, en zal het je vertellen:”

Lang geleden toen de witte wolven broers nog pup's waren, speelden ze elke dag op het paddenstoelenveld...Tot op een morgen dat Kayakus een rare zwam zag...die had hij nog nooit gezien, maar rook erg lekker...en voordat hij het wist had hij de zwam al opgegeten...Terwijl Prins Tos nog zo gewaarschuwd had, om nooit zomaar iets vreemds op te eten...Meteen nadat Kayakus de zwam had ingeslikt hoorde hij een akelig geluid...het was de stem van Svetlaan, De gemene heks, en die zei:”Hi,Hi,Hi Je hebt gegeten van mijn betoverde zwam, en het omgekeerde van je wensen zal uitkomen !”.. Waarop Kayakus moest lachen en denkt, gelukkig heb ik geen vleugels gewenst...Maar natuurlijk gebeurde het omgekeerde..en FLITS .. sindsdien heeft hij vleugels. Maar daar is hij erg blij mee. En hij probeert niet om zijn vleugels weer weg te toveren, Wat Svetlaan natuurlijk niet leuk vind..

De broers: Kayakus en Prins Tos.

Verhaal 20 boek 2(door Yva)

Net zo klein als oerieboeries door Koekoe de wijsheids uil.

Prinses Millie en Prins Samuel willen ook graag oerieboeries zijn. Ze vinden de paddenstoelen huisjes zo gezellig, maar ze zijn veel te groot om daar in te passen! Maar hoe? Hoe kunnen de prins en de prinses ervoor zorgen dat ze kleiner worden? Dus Millie en Samuel gaan in het oranje bos op zoek naar koekoe de wijsheids uil. Het is een verre tocht. Ze gaan op hun witte paarden helemaal door snarfenbos, langs de gnoompjes en komen dan eindelijk in het oranje bos. Daar horen ze: Oeh Oeh, Koe Koe, en ze weten meteen dat daar Koekoe de wijsheids uil moet zitten! Ze gaan ernaar toe en ze vragen of de uil iets slims weet zodat de prins en prinses kleine oerieboeries kunnen worden. Want wijsheids uiltjes, die weten alles! "Koe koe! Zegt de uil.

"Hallo" zegt prins Samuel. En ze leggen hun verhaal uit. En Koe Koe de uil zegt: *-dat kan door de magische spiegels op de grote ijsvlakte.*

Wanneer je door de spiegels heen loopt, zul je zien dat je ineens heel klein geworden bent! Maar let op, deze magie duurt maar een paar uur. Daarna zal je weer gewoon net zo groot zijn zoals nu. Koe koeeee, Koe Koeeee Koe'-

Met haar prinsessen scepter riep Prinses Millie babydraak op. Ze hield de scepter in de lucht en dacht aan babydraak. Dat werkt net zoals een telefoon, maar dan met gedachten. Toen babydraak eraan kwam vliegen, konden Millie en Samuel op haar rug klimmen. Samen vlogen ze helemaal over oerieboerie dorp, over drakenland en over het verboden ravijn naar de grote ijsvlakte, waar de magische spiegels staan. "Dankje!!" riepen ze. Ze liepen heel voorzichtig over de grote ijsvlakte, want het was erg glad en ze konden heel makkelijk uitglijden. Maar het lukte ze! Toen ze bij de magische spiegels aankwamen begonnen Millie en Samuel allebei erg hard te lachen. Oh! Wat zagen ze er ineens grappig uit in de spiegels!! In 1 spiegel kreeg Samuel hele lange benen, in een andere spiegel was Millie zo super dun en in nog een andere spiegel waren Samuel en Millie erg klein. Heel erg klein. En een beetje dik. Ze leken wel op oerieboeries! 'Oh, dit is gaaf!' zei Millie. 'Ik denk dat we deze spiegel moeten hebben...' Ze vonden het wel een beetje spannend, dus ze deden beide hun oogjes dicht. En toen liepen ze heel langzaam door de spiegel heen... Aan de andere kant van de spiegel kwamen er eruit. En toen keken ze elkaar aan. 'HAHAHAHAHA!' en begonnen alle twee heel hard te lachen. "Jij bent net zo klein als een oerieboerie!!" "Jij ook!!" Hahaha. Toen klommen ze weer op de rug van babydraakje en ze bracht kleine Millie en kleine Samuel helemaal naar het oerieboerie dorp. Daar zagen ze Xara en Ariebarie en gingen ze in het kleine paddenstoelenhuisje met zijn allen spelletjes spelen. Kleine spelletjes. Want oerieboeries hebben kleine tafeltjes en kleine handjes. Ondanks dat alles klein was, hadden ze de grootste lol! Na een paar uur werden Prinses Millie en Prins Samuel weer groter en groter, net zo groot als eerst. De magie was voorbij, maar de herinneringen blijven voor altijd.

Lachspiegels.

Verhaal 21 boek 2(door Yva)

De vleervlammen grot.

Op een nacht toen het heel donker en heel stil was, kregen de snarfen een gemeen plannetje. Ze liepen allemaal heel stil, zonder iemand wakker te maken naar het gnoompjes bos. Ze haalden de gouden kooitjes weer tevoorschijn en stopten alle gnoompjes er 1 voor 1 in. Sniffel het lieve snarfen meisje, mocht niet meedoen. Alle andere snarfen lieten haar slapen. De gnoompjes werden wakker toen de gemene snarfen ze vast hadden, maar ze konden niks doen. Dus toen zaten ze allemaal opgesloten in de gouden kooitjes. Lumie was boos op de snarfen: HAAL ONS HIER NU UIT! Riep hij. Maar de snarfen luisterden niet. De snarfen hadden een ander plan. Ze liepen met alle gouden kooitjes helemaal richting de vleervlammen grot. Daar wonen heel veel vloer vlammen, dat zijn vleermuizen met vlammetjes op de vleugels. Vleervlammen zijn gek op het eten van kleine beestjes. Vooral gnoompjes vinden ze lekker. Wanneer een vleervlam een gnoompje eet, worden zijn vlammen groter. En de vleervlam met de grootste vlammen, die is het sterkste, dus die is de baas. De snarfen wilden maar al te graag zien dat de vleervlammen ruzie zouden gaan maken om de gnoompjes. De lieve gnoompjes die in de kooitjes zaten, waren erg bang. Ze hadden hun lampjes allemaal uitgedaan en zaten heel stil. Een paar lieve gnoompjes waren zelfs een beetje aan het huilen. Zo bang waren ze. Toen de snarfen met alle kooitjes in de vleervlammen grot kwamen, sliepen de vleervlammen nog allemaal. Daar hadden de gnoompjes veel geluk mee, dan hadden ze nog een beetje tijd om te proberen te ontsnappen. Maar er was geen mogelijkheid om uit de kooitjes te komen. In de grot was het erg donker. En de miranja rivier stroomde hier ook. In de rivier waren een paar mirajas aan het zwemmen en die zagen dat de gnoompjes gevangen waren en dat de snarfen weer heel gemeen waren. De miranjas zwommen zo snel ze konden helemaal naar oerieboeriedorp. Toen ze daar waren gingen de miranjas heel hard spetteren zodat de oerieboeries zouden komen vragen wat er aan de hand was. Ariebarie zag het gespetter en samen met Xara rende hij naar de miranjas toe. "Wat is er?" En de miranjas begonnen het hele verhaal uit te leggen. De snarfjes hadden de gnoompjes gevangen en ze zijn nu allemaal in de gevaarlijke vleervlammen grot! "we moeten snel zijn! riep Xara... Samen renden Xara en Ariebarie zo snel ze konden. Ze renden en renden. Ze waren helemaal buiten adem. Toen ze eindelijk bij de vleervlammen grot kwamen, waren ze gelukkig op tijd! De snarfen waren ondertussen ruzie aan het maken of ze wel of niet de vleervlammen wakker moeten maken. De gnoompjes zaten nog steeds opgesloten in de gouden kooitjes. Xara en Ariebarie liepen heel stil tussen de rotsblokken van de grot door. Tot ze bij de gouden kooitjes aankwamen. Xara heeft altijd een mooi kettinkje aan haar nek hangen met een scherp puntje. Die kon ze gebruiken als sleuteltje om de kooitjes open te maken. De snarfen hadden niks door. Ze hadden het veel te druk met ruzie maken met elkaar. De gnoompjes waren heel blij om Ariebarie en Xara te zien! Ze waren allemaal weer vrij! Ze deden allemaal hun lichtjes weer aan en ze vlogen van blijheid alle kanten op! Maar ojee... op dat moment werden er een paar vleervlammen wakker. Ze zagen de gnoompjes en kregen er honger van... "VLIEG WEG! riepen charlotte en Sofia heel hard. En het werd een grote chaos. De vleervlammen vlogen alle kanten op. De gnoompjes vlogen alle kanten op. De snarfen werden allemaal stil en zaten vol bewondering te kijken. Ze werden er zelf een beetje bang van. En xara en ariebarie? Die bedachten snel een plan. "STOP vleervlammen!" riep Xara. Maar ze luisterden niet. Ze wilden zo graag de gnoompjes op eten... Ariebarie floot op zijn vingers en Kayakus de vliegende witte wolf

kwam heel snel aangevlogen. Hij blafte en gromde alle vleervlammen weg. Xara, Ariebarie en alle gnoompjes kropen heel snel op zijn rug. Ze hielden zich goed vast, en Kayakus vloog weg. Hij bracht iedereen in veiligheid. De vleervlammen waren niet blij dat hun lekkere eten nu weg is gevlogen.. ze keken met hongerige ogen de snarfen aan en die begonnen nu heel hard weg te rennen. De snarfen sprongen 1 voor 1 in de miranja rivier en werden daardoor kletsnat! Kayakus met alle gnoompjes, xara en ariebarie vloog richting Oerieboerie dorp. Daar kreeg iedereen een kopje paddenstoelen thee om rustig te worden van dit spannende avontuur. De gnoompjes zijn weer veilig. Kayakus kreeg een kom met lekkere paddenstoelen-drep en Xara gooide wat lekkere peertjes in de miranja rivier om dankjewel te zeggen tegen de miranjas. Dit zullen de lieve gnoompjes nooit vergeten. Maar gelukkig is het nu voorbij!

Vleervlam.

Verhaal 22 boek 2 (door opa)

Gouden laarsjes.

Er is binnenkort weer een feest in het Oerieboeriedorp, en Xara staat bij haar kledingkast te kijken...” Wat nu?” zegt ze. “Ik heb niks leuks om aan te trekken, en in deze oude kleren ga ik niet feesten”. Xara is een beetje uit haar hummetje...en baalt, en gaat aan de keukentafel zitten mokken, maar wat ziet ze dan? in de krant die op tafel ligt. Wat staat daar? denkt ze, en ze begint te lezen.: “Vandaag is het de grote opening van het eerste kledingwinkeltje van oerieboeriedorp.” Het is de winkel van Moon.. Dat is perfect denkt xara. Daar ga ik heen, want we oerieboeries maakten altijd zelf onze kleren, maar nu is er dus een winkel. Xara is helemaal blij, want ze kent Moon al jaren en weet dat Moon de mooiste dingen kan maken, Xara rent snel naar de winkel toe..vlak bij de bakkerij.

Op een grote paddenstoel met wel 4 raampjes staat in grote letters” MOON kleding”. En bij elk raampje hangen de mooiste jurkjes en liggen de mooiste schoentjes. Wow roept xara en gaat naar binnen.

“Hoi Xara” zegt Moon, “kom je wat leuks uitzoeken?”. “ Ja natuurlijk”, zegt Xara, “iets leuks voor het feest.” Moon loopt naar een kledingrek toe en pakt een rood jurkje, “is dit iets voor jou?” zegt ze. En Xara kijkt heel blij, want dit is precies wat ze zocht, waarop Moon ook nog een paar gouden laarsjes pakt, “die horen erbij”.en omdat jij mijn eerste klant in de winkel bent is alles gratis”. Xara kan haar geluk niet op, ze knuffelt Moon en bedankt haar. Weer thuis staat Xara de hele middag voor de spiegel, met haar nieuwe jurkje en gouden laarsjes. En denkt ze: “laat het feest maar beginnen, ik ben er klaar voor”.

Moon showt de laarsjes.

Verhaal 23 boek 2 (door opa)

Onzichtbare Snarfen.

Het is midden in de nacht en Svetlaan de gemene heks snurkt keihard in een diepe slaap..en heeft niet in de gaten dat er 2 gemene snarfen: "Snaak en Snieka", in haar kasteel zijn ingebroken, de snarfen lopen heel stil door de gangen van het kasteel, tot ze bij een dikke deur aankomen, "Hier is het", zegt Snaak, "de kamer met toverdrankjes"..ze openen de deur en zien wel 100 flesjes staan, bruine, groene, rode. En daar helemaal op het einde staat een grote fles..."Die pak ik", zegt Snieka. "Want hoe groter hoe beter", En heel stil sluipen de 2 snarfen weer het kasteel uit..De zon schijnt al een beetje als de 2 bij het verboden ravijn aankomen.

"Kom laat zien wat er in de fles zit, want hier ziet niemand ons", zegt Snaak, En Snieka begint het etiket op de fles te lezen, Maar snarfen zijn niet zo heel slim en lezen kunnen ze ook bijna niet, maar Snieka probeert het toch en leest: " ON-ZICHT-BAAR-HEIDS-ZALF" .

De 2 snarfen kijken elkaar aan en lachen gemeen, "hiermee kunnen we iedereen plagen, zonder gezien te worden". Snaak steekt zijn vinger in de zalf, en die is plots onzichtbaar..."Nu ik", roept Snieka, en ze stopt haar hele hand in de zalf, die wordt ook onzichtbaar..En wat hebben de 2 snarfen een lol, ze smeren zich helemaal in met zalf, en langzaam worden ze helemaal onzichtbaar. Maar wat hebben de 2 snarfen niet gelezen op de fles? , In kleine lettertjes staat achterop : " *Niet overdag doen, want dan wordt je groen, En smeer je teveel dan heb je pech en gaat het groene nooit meer weg.*" "En deze zalf werkt maximaal 2 uur".

De 2 onzichtbare snarfen lopen over het bospad in de richting van het oerieboeriedorp, plots zien ze Conny de regenboog pony staan in de weide,,Snieka loopt heel stil op Conny af en trekt aan haar paardenstaart, Conny schrikt, kijkt om, maar ziet niemand..."Wie deed dat?" Roept Conny hard..Nu is het Snaak die aan haar paardenstaart trekt...Conny weet niet wat er gebeurt en rent weg in de richting van het oerieboeriedorp,. Ze is echt geschrokken.. Even verderop zit Kelietje de bosnimf op een bankje een boek te lezen. De 2 gemene onzichtbare snarfen sluipen heel stil dichterbij, en trekken beide tegelijk aan haar vleugeltjes..."AUW". Roept Kelietje,: " Wie deed dat?" Ze draait zich om, maar ziet niemand..Op het moment dat Snaak weer aan haar vleugeltjes wil trekken, voelt Kelietje dat en ze vliegt meteen weg..Maar ze hoort nog wel een gemene lach achter haar...

Aangekomen in het oerieboeriedorp vertellen Conny en Kelietje hun verhaal aan Xara..Maar terwijl ze dit doen, zijn de onzichtbare snarfen ook in het dorp en staan beide vlak achter Xara.. Snaak steekt zijn arm uit en probeert Xara aan haar oren te trekken, Xara voelt iets en draait zich om, en wat ziet ze?. 2 Groene snarfen? De 2 uren zijn voorbij en de snarfen zijn weer zichtbaar.. Snaak en Snieka die helemaal groen zijn? "Dus jullie deden die gemene dingen", roept Xara, Alle oerieboeries rennen achter de 2 groene snarfen aan.

Snaak en Snieka rennen het dorp uit, terug naar het Snarfenbos.....En zijn voor altijd groen, wat ze misschien nog gemener maakt?

Enge groene snarfen....

Snaak.

Snieka.

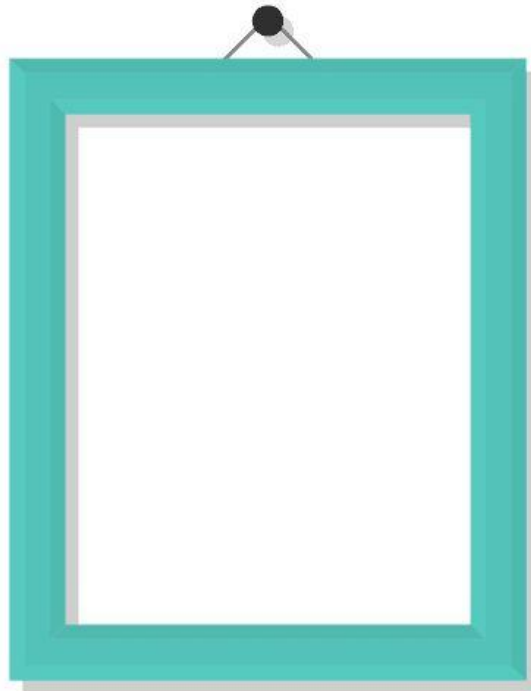

Foto van 2 onzichtbare Snarfen.

Verhaal 24 boek 2 (door opa)

Het betoverde kleurboek van Xara.

Het regent al de hele dag en Xara zit met haar kleurboek aan de keukentafel. Ze heeft voor haar verjaardag nieuwe kleurpotloden van Wiert de Wijze Wizert gekregen die ze nu gaat proberen . Ze gaat een kleurplaat maken van een race-auto. Het is de afbeelding van de race-auto van Ariebarie...Xara kleurt en kleurt de race-auto en tekent er allerlei gezichtjes op in het kleurboek...Plots voelt ze iets raars aan haar kleurpotlood...de afbeelding wordt groter en groter,,Xara stopt met kleuren, wat gebeurt hier? Denkt ze...de race-auto vult nu haar hele keukentafeltje...en blijft groeien...Plots begint de auto te praten..".Hoi, ik ben Mini-Pienie, maar wat doe ik hier? Want zojuist stond ik nog in de grote mensen wereld .?" Xara snapt er niets van en vraagt:" Hoe kan dit nu weer? Mini-Pienie kijkt naar de potloden en zegt: "Dat zijn groei-loden., een soort van betoverde kleurpotloden...Die heb je zeker van Wiert gekregen.."Ja", knikt Xara. "Kan ik nu alles wat ik kleur laten groeien?"..

De hele middag is Xara bezig met het tekenen van jurkjes en schoentjes en paddenstoelentaartjes, die ze inkleurt..en laat groeien. Haar hele kledingkast zit vol en er staan wel 50 taartjes op het aanrecht...Xara kleurt net zolang tot alle groei-loden op zijn..En ze is heel blij met haar kleertjes en taartjes.

En Mini-Pienie? Die is op bezoek bij Ariebarie en maken een ritje door sprookjesland.

Mini-Pienie.

Race auto van ArieBarie.

Verhaal 25 (door Yva)

Mega kruimels.

Op een ochtend werd Xara wakker, ze deed het deurtje van haar paddenstoel open. Daar zag ze een mega grote kruimel liggen! Zomaar voor haar huisje. Ze kon niet eens naar buiten lopen, ze moest eerst de mega kruimel wegduwen. Toen ze eenmaal buiten stond, zag ze dat Ariebarie ook bezig was met het wegduwen van een grote kruimel. Ze hielp hem daarmee. "weet jij wat er aan de hand is?" vroeg ze. 'Nee, zei ariebarie, ik weet het niet. Maar ik zie dat er in ons oerieboerie dorp nog veel meer grote kruimels liggen!'. Xara en Ariebarie kijken rond. Overal liggen mega grote kruimels... sommige paddenstoelen deurtjes kunnen niet meer open omdat er een kruimel voor ligt. En alle oerieboeries kijken vragend rond. Wat zou er gebeurd zijn? Op dat moment kwam de witte fee van het Zuiden eraan. Yvana vertelde tegen alle oerieboeries dat ze deze bende wel op zou ruimen en ze legt uit wat er gebeurd is: 'Ik was vanmorgen aan het wandelen en kwam Prinses Millie en Prins Samuel tegen. Ze wilden cupcakes bij jullie oerieboerie-bakker halen, maar die was nog gesloten omdat het wel erg vroeg was. Ik wou cupcakes voor ze toveren, maar prins Samuel werd een beetje boos dat zijn cupcake de verkeerde kleur had. Dus toen ik nog een nieuwe cupcake voor hem wilde toveren, werd prinses Millie een beetje ongeduldig, want zij wou ook graag alvast beginnen met eten. Dus ze pakte ruziënd mijn toverstokje uit mijn hand en PLOEF, alle cupcakes ontploften uit mijn toverstokje. En nu liggen er overal kruimels. Ik heb er al heel veel opgeruimd. De miranjas en regenboogvisjes hier in de rivier zijn ook gek op de cupcake kruimels. Maar het is ongezond om ze alle kruimels te geven. Weten jullie misschien waar ik alle andere kruimels kan laten?' Xara stond met een grote glimlach te kijken... 'ik weet het wel, wij eten ze op!' En op dat moment begonnen alle oerieboeries in de grote kruimels te happen. Wat een lekker ontbijtje!

Verhaal 26 boek 2 (door opa)

Peter de Disco-Boerie.

Het is s'morgens nog donker , Xara schrikt wakker, "wat is dat voor herrie" denkt ze..en ze loopt in haar pyjama naar buiten, Ariebarie staat ook voor zijn paddenstoelhuisje,,en samen luisteren ze naar het kabaal. "Dat komt uit de appelboomgaard" zegt Ariebarie..want daar heeft Peter de Disco-boerie zijn paddenstoel gebouwd...

Xara en Ariebarie kleden zich snel aan en gaan op weg naar de Boomgaard..want zo een kabaal kan niet in sprookjesland, en kan niemand slapen..Aangekomen bij de boomgaard zien ze Peter de Disco-boerie druk bezig om tegelijk alle instrumenten te bespelen...Hij slaat op de drums, blaast op de fluit,,en met zijn voeten bespeelt hij de triangels...En zijn tamme Vos heeft 2 grote kling-klang klokken in zijn bek.."Wat een herrie", roept Ariebarie..

Xara begint met haar armpjes te zwaaien om de aandacht van Peter te krijgen...En Peter stopt met herrie maken als hij Xara ziet..."Hey oeries" grijnst Peter..wat vinden jullie van mijn nieuwe muziek? Xara en Ariebarie kijken elkaar aan en zeggen tegelijk tegen Peter:" kan dat wat minder luid, want niemand kan slapen"..Oeps"...zegt peter,,,"Sorry, daar had ik niet aan gedacht., maar hoe kunnen we dit oplossen?" ..Xara denkt even na, ik weet de oplossing,, en zegt:" ik heb in de grote mensen krant ooit iets gelezen over een muziek studio. Die is helemaal geluid dicht gemaakt..en misschien kunnen we dat ook van jouw paddenstoelhuisje maken?"..."Wow" zegt Disco Peter, "jaa dat gaan we doen".. De hele dag zijn Xara , Ariebarie de tamme vos en Disco peter bezig om zachte mos te plukken..en deze aan de binnenkant van het paddenstoelenhuisje van Peter te plakken, zodat Peter en de Vos zoveel herrie kunnen maken als ze willen, zonder dat de andere Oerieboeries daarvan wakker worden.

En sindsdien is Het 's morgens stil in het oerieboerie dorp, behalve als er feest is en Disco-Peter muziek maakt.

Peter de Disco-Boerie.

Verhaal 27 boek 2 (door opa)

Het Regenboog kasteel.

Het is een regenachtige dag in sprookjesland, Tsarin Karina zit in haar kasteel in het Oosten en kijkt om zich heen..PFFF denkt ze, “ wat een triest, saai kasteel heb ik toch, al 17 jaar, alle muren zijn grijs, en nergens is er iets van kleur te zien”. Plots weet tsarina de oplossing: “ik ga aan de knutselbroers Hubo, Gerto en Conny de regenboogpony vragen of ze mij kunnen helpen. Vlug pakt Tsarina de telefoon en belt de broers op, natuurlijk zeggen ze geen nee, want schilderen en knutselen doen ze graag. En Conny gaat ook mee, want ze is nog nooit in het Oosten geweest.

Na een paar dagen is het zover, de knutsel broers Gerto en Hubo zijn bij het kasteel, en hebben grote potten met verf bij zich, in allerlei kleuren. En Conny-pony is erbij om uit te leggen wat er geschilderd moet worden. “Die toren doen we lichtblauw”, zegt ze “ en de middelste wordt paars, en de rechter wordt groen...”. “En de grote poort maken we roze”.

En zo gebeurde het, De broers zijn dagenlang bezig met schilderen .. in de mooiste kleuren. Ook aan de binnenzijde van het kasteel. Tsarin Karina zorgt voor heerlijke paddenstoel-broodjes zodat er flink gewerkt kan worden. Totdat Gerto roept: “ We zijn klaar, en alle verf is op”.

Iedereen staat buiten op het grasveld om naar het kasteel te kijken,: “OOOH wat prachtig”, roept Tsarina, ” alle mooie kleuren, Daar wordt je blij van”, op dat moment schudt Conny de regenboogpony met haar staart en er verschijnt de mooiste regenboog die je ooit gezien hebt, boven het kasteel. En Conny? Die heeft besloten om in het Oosten te blijven, waar het gras net even wat groener is.

Conny en het Regenboog Kasteel van Tsarina Karina.

En baby draak is op visite.

Verhaal 28 (door Yva)

De gnoompjes grot.

Gnoompjes wonen in kleine hutjes die hoog in de bomen hangen. Daar zijn ze in gaan wonen omdat dat veiliger is. Ze wonen erg dicht in de buurt van de snarfen en wanneer ze hun huisjes op de grond bouwen, trappen de snarfen de huisjes steeds kapot. Dat waren de gnoompjes beu, dus daarom wonen ze zo hoog in de lucht! Maar op een dag had Lumie pijn aan zijn vleugeltje. 'Auw auw!' riep hij toen hij 's morgens wakker werd. "wat is er?" vroeg charlotte. En ook Sofia kwam heel snel aanvliegen. 'ik weet het niet' zegt Lumie. 'maar mijn vleugel doet heel veel pijn'. Sofia en Charlotte kijken elkaar eventjes vragend aan. 'heb je gisteren misschien te veel gevlogen?' 'Ja!' zegt Lumie. 'Ik vloog gisteren helemaal naar drakenland omdat ik daar een wedstrijd wilde houden met babydraak om te kijken wie het snelste kon vliegen. En daarna moest ik ook nog terug naar huis vliegen.. dat was erg ver.' "Ahaaa, zegt Sofia, ik denk dat je misschien een beetje spierpijn hebt van het vele vliegen!... "Een beetje?!" riep Lumie. "Het voelt alsof ik mijn vleugeltje noooit meer kan flapperen, zoveel pijn doet het!" Charlotte en Sofia moeten daar wel een beetje om lachen. Lumie is erg goed in overdrijven. 'Maar wie is er dan gewonnen met de vlieg-wedstijd?' vroeg Sofia. Met die vraag was Lumie niet zo blij en hij zei: 'babydraakje natuurlijk.. maar dat komt alleen maar doorhad ze zoveel groter is dan mij.. als ik ook zo groot was, zou ik gewonnen hebben!' En toen begonnen charlotte en Sofia nog harder te lachen. Hahaha. Volgens mij kan Lumie niet zo goed tegen zijn verlies. "Maar wat doen we nou met mijn vleugeltjes? Ik kan noooit meer vliegen met deze pijn..' En daar hebben de twee gnoompjes wel een goed ideetje op. 'we gaan een huisje op de grond voor je bouwen. In dat huisje kan je heel lang uitrusten totdat je vleugeltje geen spierpijn meer heeft. En omdat dat huisje op de grond is, kan je toch lekkere fruithapjes eten, daar kan je dan gewoon te voet naartoe! Zonder dat je hoeft te vliegen!' ... 'Ja maar..' zegt Lumie.. huisjes op de grond zijn gevaarlijk, want dan maken de snarfen die meteen kapot.' En ook daar heeft Charlotte een goed idee op: 'dan bouwen we een grot, met blaadjes ervoor, we maken het huisje zo onzichtbaar mogelijk.' En Sofia en Charlotte zijn een paar uur flink aan het bouwen en met bladeren en takken aan het vliegen. Dan vliegen ze helemaal terug naar boven, naar het huisje van Lumie hoog in de bomen. Daar pakken ze Lumie bij beide armpjes vast. Eentje links en de andere rechts en dan vliegen ze Lumie helemaal naar beneden toe, naar zijn nieuwe huisje op de grond. En wat ziet Lumie daar? Een gnoompjes grot! Zo mooi, en zo veilig. Ik denk niet dat de snarfen deze grot ooit zullen ontdekken. Vooral niet wanneer er heel veel bladeren voor het deurtje liggen. Lumie is erg blij met de hulp van zijn vriendinnetjes. Lumie, Sofia en Charlotte zitten samen in de gnoompjes grot. Ze hebben alle drie hun lichtjes aan zodat het heel gezellig is daar binnen. Ze eten aardbeien en bosbessen en vertellen leuke verhalen aan elkaar. Na een paar dagen zijn Lumies vleugeltjes weer helemaal beter! Het was gewoon een beetje spierpijn. 'Ik ga niet meer met babydraakjes racen...' zegt Lumie. Hij is zo blij dat zijn vleugeltjes geen pijn meer doen, dat hij meteen een stukje ging vliegen! Maar de mooie gnoompjes grot is zo mooi, dat hij daar voortaan in blijft wonen.

De gnoompjes grot.

Verhaal 29 boek 2 (door opa)

De winkel van Gerto en Hubo.

De Oerieboerie Knutselbroers Gerto en Hubo zijn altijd wel iets aan het knutselen, zoveel dat hun paddenstoelenhuisje helemaal vol staat met zelfgemaakte meubeltjes, vaasjes, klokjes en nog veel meer... Ook op het dak van hun paddenstoel en in de tuin staat het vol met meubeltjes..

Wooooow Zegt Hubo, wat hebben we veel geknutseld de laatste tijd,,ik kan niet eens in de tuin zitten om een lekker paddenstoelen-pilsje te drinken, want alles staat vol...'Ja", zegt Gerto, "nu zie ik het ook, maar wat moeten we nu doen, want we zullen nooit ophouden met knutselen..."

Gelukkig komt op dat moment Xara voorbij, Die ziet meteen het probleem, "weet je wat jullie moeten doen?" Zegt ze " een winkel beginnen en alles te koop zetten"...Gerto en Hubo vinden dat wel een heel goed idee, en beginnen meteen met het bouwen van een grote winkel,,achterin de tuin. Ze leggen alle geknutselde dingen op een hoop om ruimte te maken. De muren van de winkel maken ze van zwammen-stammen, die zijn heel stevig, en het dak van gedroogde eikenbladeren..

Na 24 weken van timmeren en schilderen is de winkel eindelijk klaar. Hubo en Gerto pakken allebij een stoeltje, en een heerlijk koud paddenstoelen-pilsje, en bekijken hun mooie winkel..

"PFFF "zegt Hubo,, "ik kan niet meer, ik ben zo moe, en we zijn nog niet klaar", " want nu moeten alle meubeltjes nog in de winkel, en dat is een groot karwei". Maar wat komt er op dat moment aanlopen?...Het zijn alle andere Oerieboeries en die de komen de broers helpen om alle spulletjes netjes in de winkel te zetten..

Dus als je ooit een mooi zelfgemaakt meubeltje zoekt, dan kan je dit kopen in de winkel van Hubo en Gerto. Maar:... je mag zelf niet groter zijn dan 20 centimeter....

Hubo en Gerto knutselen meubeltjes.

Verhaal 30 boek 2 (door opa en christel)

Schaduwen.

Het is een mooie lentedag, Xara en ariebarie lopen hand in hand te huppelen, terwijl Ariebarie zingt: “ op een grote paddenstoel, rood met witte stippen, zat oerie-spinnebeen heen en weer te wippen, Krak zei toen de paddenstoel, met een diepe zucht, hoepla alle beentjes vlogen in de lucht..” En wat hebben ze een lol..Totdat Ariebarie achterom kijkt..en zegt: “Hee wat is dat Xara?” “Dat is je schaduw” antwoord Xara...”Die is er altijd als de zon schijnt”...Xara begint met haar armpjes te zwaaien en natuurlijk doet de schaduw dat ook...Ariebarie snapt het niet helemaal, en hij gaat omhoog springen, en ook zijn schaduw springt omhoog...Al huppelend komen Xara en Ariebarie helemaal tot in het betoverde bos...Ze wisten niet dat ze al zo ver waren. “laten we terug gaan: zegt Xara..”want in dit bos gebeuren alleen enge dingen”. Xara pakt de hand van Ariebarie stevig vast en wil omdraaien, terug naar het Oerieboeriedorp, Maar op dat moment hoort ze een akelige stem, die zegt: “*Je schaduw is er maar even....Je schaduw krijgt een eigen leven, het duurt maar even, tot de zon opkomt*”...Xara schrikt en rent samen met Ariebarie weg van het betoverde bos...Tot op het bospad, daar kijkt Ariebarie achterom, “waar is mijn schaduw?” zegt hij...Xara kijkt ook om, maar hun schaduwen zijn zijn verdwenen...

Die nacht ligt Ariebarie al vroeg in zijn bedje..en denkt aan zijn schaduw...”waar kan die zijn?” denkt hij..Langzaam valt Ariebarie in een diepe slaap...Tot midden in de nacht...Ariebarie schrikt wakker van een akelig geluid.... Hij weet niet waar het vandaan komt, en trekt de dekens over zijn hoofd...”Kom Arie”, zegt hij tegen zichzelf, er is niks om bang voor te zijn, en heel voorzichtig kijkt ariebarie onder zijn bedje...Hij schrikt een beetje,want wat ziet hij? Het is de schaduw van Xara...”Wat doe jij hier?” zegt Ariebarie..Waarop de schaduw zegt”” ik ben een beetje bang, want ik ben al heel mijn leven bij Xara, en sinds de toverspreuk volg ik jou...Waarop Ariebarie zegt: “ En waar is mijn schaduw dan? “... Om dit op te lossen gaat Ariebarie en de schaduw van xara naar het huisje van Xara,,daar aangekomen is hetzelfde aan de hand, de schaduw van Ariebarie zit samen met Xara aan de keukentafel...Xara moet wel lachen als Ariebarie en de schaduw binnenkomen..en Xara zegt “ gelukkig duurt deze toverspreuk maar 1 dag, en kunnen we ondertussen met ons 4en spelletjes spelen, En zo gebeurde het dat Xara, Ariebarie en hun schaduwen de hele nacht spelletjes speelden, tot de zon opkwam, en alles weer normaal is.

De schaduw van Ariebarie.

Verhaal 31 boek 2 (door opa)

Oerieboerderij.

“Hoi Xara”, zegt Ariebarie : “Heb je zin om mee op ontdekkingsstocht te gaan, naar de verste grens van het sprookjesbos? “. Xara haalt haar schouders op en schud van NEE, “Is dat niet heel gevaarlijk met al die Snarfen en heksen overal.” Zegt ze. Ariebarie begint te lachen, “Nee dat is niet gevaarlijk, want we gaan met mijn race-auto, die is veel sneller dan alle Snarfen bij elkaar, en heksen kunnen ons dan ook niet pakken, want ik heb zojuist bij koning Robinio de batterij opgeladen, dus we kunnen zeker tot voorbij het verboden bos en weer terug.”. “Dan durf ik wel mee te gaan”, zegt Xara.

Niet lang daarna zitten Ariebarie en Xara in de race-auto, Arie heeft het stuur vast en geeft plankgas, met een grote stofwolk achter de auto racen ze over de bospaden. Af en toe steekt er een gemene Snarf-hand uit de bosjes, maar de race-auto is veel te snel, en de snarfen kunnen onze vrienden niet pakken.. Na een paar uren zijn Ariebarie en Xara bij de grens van het sprookjesland aangekomen, “hier begint de grote mensen wereld” zegt Xara,” En ze is een beetje bang, want zover is nog nooit een oerieboerie gegaan...”nog een klein stukje verder, en dan draaien we om”.zegt Ariebarie. Al na een paar minuten rijden veranderde het bospad in een steentjes weg, en stonden ze ineens voor een heel groot hek, vlakbij een klein meertje, het hek is wel 10 oerieboeries hoog..Ariebarie verstopte de race-auto in een struik, en samen gingen ze op onderzoek uit..in de verte zagen ze allerlei dieren achter het hek en kleine kabouterijtjes.. “Die lijken een beetje op ons zegt Xara, alleen hebben zij puntmutsen..En de kabouterijtjes verzorgen de dieren”. “Wat staat er op dat bord daar?” Vraagt Xara, en Arie leest: “Kinderboerderij”... Vanachter een dikke boom kijken Xara en Ariebarie de hele middag wat er allemaal gebeurd op de kinderboerderij..En zien dat de kinderen van de grote mensen met de dieren spelen en eten geven, en dat het daar heel gezellig is...Joris kabouter voert de hertjes en andere kabouters verzorgen de konijntjes, die in een heel mooi konijnenhokje wonen..En de grote mensen drinken koffie met een koekje op het terras.

Na een lange auto-rit zijn Xara en Ariebarie weer terug in het Oerieboerie dorp, en dezelfde avond begint Ariebarie een Oerieboerderij te bouwen, zodat ook de kleine Oerieboeries met dieren kunnen spelen.

Konijnenhokjes gemaakt door kristelientje de wensvlinder.

Verhaal 32 (door Yva)

De levende, boze wolken.

Het was nacht. Het was overal donker en het waaide heel hard. Boven de woelie woelie zee was het aan het stormen. Het regende heel hard en het donderde in de lucht. In deze nacht botsten twee donkere wolken tegen elkaar aan. "Hee!! Ik vlieg hier al!!" riep de ene wolk. "Aan de kant! Ik wil hier ook vliegen!" riep de tweede wolk. En de wolken maakten samen veel ruzie. Ze wilden alle twee niet aan de kant. Ze botsen tegen elkaar aan, ze vlogen door elkaar heen, en ze werden allebei nog donkerder en donkerder. "Hee! Ik wist niet dat we konden praten!" riep de ene wolk. Waarop de andere wolk bedacht: dat is inderdaad zo, ik heb nog nooit tegen een andere wolk gepraat. Ik wist niet dat het kon! En toen werden de twee wolken vriendjes met elkaar. Maar het waren geen lieve wolken. Het waren levende, boze wolken die alles alleen maar nat wilden regenen en donderen en stormen. Nu de wolken bevriend met elkaar waren, kregen ze het idee om samen weg te vliegen. Ze vlogen samen weg van de woelie woelie zee. "waar zullen we naartoe gaan?" "We kunnen naar drakenland gaan en daar zo hard regenen dat de draken allemaal geen vuur meer kunnen spuwen!".. "Of we gaan boven de grote ijsvlakte vliegen en regenen daar zo hard dat al het ijs smelt en dat niemand meer door de magische spiegels kan lopen!" Dat vond de andere boze wolk allemaal wel interessant, maar hij had een beter idee: "We gaan boven oerieboerie dorp hangen, daar blijven we heeeeeeel lang hangen zonder te regenen. Maar omdat we twee donkere, boze wolken zijn, denken de oerieboeries dat het bijna gaat regenen, dus gaan ze allemaal de hele dag binnen zitten en zichzelf vervelen! En dan kunnen we daarna samen zo hard regenen en regenen dat heel de mieranja rivier overstroomt en alle piranhas in oerieboerie dorp zwemmen. Dan lopen ook alle paddenstoelen onder het water en moeten die kleine oerieboeries zwemmen voor hun leven! Zwemmen voordat de piranhas ze gaan happen!....."

En dat vonden beide boze wolken een heel leuk idee. Ik weet ook niet zo goed waarom. Het lijken net snarfen... De wolken vlogen samen boven oerieboerie dorp en deden precies wat ze bedacht hadden. Ze hingen eerst heel lang boven het dorp niks te doen. "kom je in mijn paddenstoel spelletjes spelen?" vraagt xara aan ariebarie. En dan zegt Ariebarie: "ik heb een beter idee, we nemen alle spelletjes mee naar de grote party-paddenstoel, daar zitten nog een paar andere oerieboeries en ik hoorde dat de bakker en slager alle hapjes daar ook naartoe gaan brengen, ze zijn van plan om er een gezellig regen-feestje van te maken onder de party-paddenstoel." Xara houdt wel van gezelligheid, ze pakte al haar spelletjes uit de kast en liep samen met Ariebarie naar de andere oerieboeries in de party-paddenstoel. Iedereen was er al! "Wanneer zouden die wolken beginnen met regenen? Ze hangen daar nu al zo lang..." Daar wisten de oerieboeries geen antwoord op. Maar gezellig hadden ze het wel! Ze speelden spelletjes en aten paddenstoelen-pastijtjes. En toen op eens KNAL BOEMER DE BOEM.. de wolken botsten tegen elkaar en het begon te donderen. Niet zomaar een beetje, maar heel hard en vlak boven oerieboerie dorp! De regen viel met bakken uit de hemel. Het regende nu zo hard dat de oerieboeries elkaar niet meer konden verstaan. Want de regen maakte zo ontzettend veel lawaai. En het bleef maar gieten en gieten.. en voor de oerieboeries het wisten, begon de party-paddenstoel helemaal nat te worden, want het dakje was niet zo stevig. En een beetje verderop zag Ariebarie dat er een dakje van een andere paddenstoel aan het drijven was! Ojee... iemand is zijn dak verloren. Sommige oerieboeries werden nu wel een beetje bang, ze hielden elkaar

stevig vast en gingen in het midden van de party-paddenstoel staan. Niet alle oerieboeries kunnen zwemmen, dus als het water nog iets hoger zou worden, zouden ze een groot probleem hebben! De wolken vonden het allemaal wel grappig. Ze keken elkaar aan daarboven in de lucht en ze gingen heel gemeen naar elkaar glimlachen.. en toen begon hun wedstrijdje welke wolk het meeste en beste kon regenen...

Heel oerieboeriedorp was nat. De mieranja rivier stroomde al bijna over. En op dat moment kwamen papadraak, mamadraak en babydraakje alle drie aanvliegen. Ze landden vlak naast de party-paddenstoel en alle oerieboeries konden op hun ruggen klimmen om veilig naar een droge plek te gaan. In de nestjes van babydraak mochten alle oerieboeries uitrusten en bijkomen van de spanning. Ze kregen droge kleertjes en warme melk van mamadraak. Papadraak was ondertussen teruggevlogen naar oerieboeriedorp om te praten met de wolken. Hij sprak de wolken heel streng toe en zei dat ze noooit meer zo gemeen mogen zijn tegen de lieve oerieboeries. De wolken beloofden papadraak dat ze weg zouden vliegen en nooit meer terug zouden komen. En toen vlogen ze samen helemaal naar Cambodia, een land in de verre, verre grotenmensen wereld.

Levende Boze Wolken.

Verhaal 33 boek 2 (door opa)

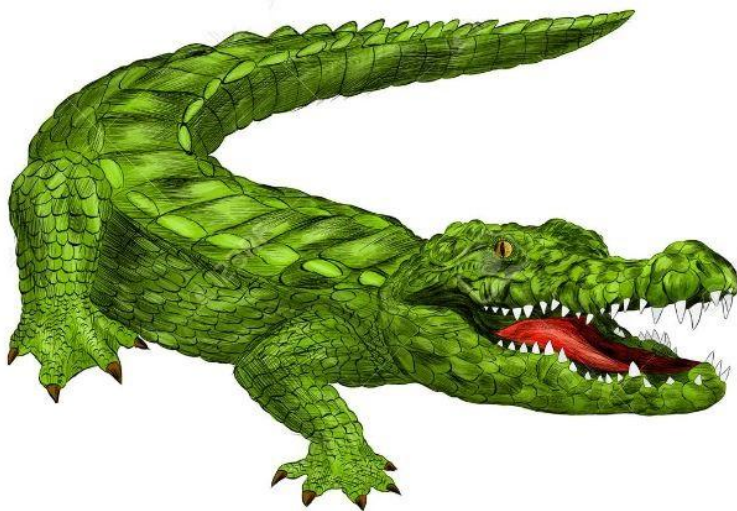
De Krokodil..

Het is midden in de nacht, Svetlaan de gemene heks staat langs de miranja rivier en heeft een toverflesje in haar handen... "HI-HI-HI" lacht ze gemeen " . "In dit flesje zit krokodillensap, als ik dit in de rivier gooi, dan groeit er een reuze grote krokodil, en die wil maar 1 ding,,en dat is oerieboeries opeten". Langzaam druppelt ze de sap in de rivier, de rivier begint te kolken en er verschijnt een kleine krokodil, maar die begint ineens hard te groeien, wel 6 meter lang.... "Zo krokodil, doe jij je werk maar, en eet elke oerieboerie maar op".. "HI-HI-HI- lacht ze , terwijl ze terug naar haar kasteel gaat...

Die morgen wordt Xara wakker van een hoop kabaal " ren voor je leven, ren voor je leven", hoort ze, en ze kijkt uit haar keukenraampje.."wat is dat?", denkt ze, Alle andere oerieboeries rennen weg uit het dorp?

Dan kijkt ze nog eens en ziet de reuze grote krokodil, vlak bij haar paddenstoelhuisje,.. Wegrennen kan Xara niet meer, dus ze pakt een laddertje en gaat via de zolder op het dak van haar paddenstoel zitten...Ariebarie ziet Xara op het dak zitten..Hij begint op een afstandje met zijn armpjes te zwaaien en probeert de krokodil bij Xara weg te lokken...Dit lukt, maar nu rent de krokodil achter Ariebarie aan, met zijn bek open en wel 100 scherpe tanden..Ariebarie rent nu voor zijn leven, maar met die korte beentjes gaat het niet erg snel, en de krokodil komt steeds dichterbij...en dichterbij...nog maar 1 meter en Ariebarie is krokodillenvoer..."Nog harder rennen" denkt Ariebarie, maar de krokodil is al vlak achter hem, hij kan de adem al in zijn nek voelen.. Net op het moment dat de krokodil Ariebarie wil pakken wordt het donker in het oerieboerie-dorpje, Het is Papa draak die met zijn grote vleugels het zonlicht blokkeert, en met zijn grote klauwen de krokodil optilt... Alle oerieboeries staan verstijfd te kijken, want ze zijn nog nooit zo bang geweest, "Maken jullie je maar geen zorgen", zegt Papa-draak," Ik ga deze kroko terugbrengen naar Svetlaan, en laat hem in haar kasteel los...

En nog weken daarna is het Svetlaan die in haar kasteel rondjes rent, gevolgd door een hongerige krokodil.

De reuze grote krokodil.

Verhaal 34 boek 2 (door opa)

Verliefd worden.

KLING-KLANG-KLONG, Kijzer Abel is in zijn smederij hard aan het werk, hij maakt deze keer op zijn aambeeld met een grote hamer nieuwe messen en vorken, En denkt: "Waarom maak ik zoveel messen en vorken?, Ik ben toch maar alleen", ...

Tegelijkertijd zit Kristelientje de wensvlinder treurig aan de rand van de vijver en bekijkt haar spiegelbeeld, en zegt: "Ik zou willen dat iemand ooit eens een wens voor mij had...want wie wordt er nu verliefd op een vlinder?" Kristelientje is niet blij...

Maar zonder dat Kristelientje het wist, heeft Kelietje de bosnimf het treurige verhaal gehoord, en ze weet ook dat Kijzer Abel zich alleen voelt. "Hier moet ik iets aan doen". Denkt ze, en vliegt naar het kasteel van kijzer Abel, " Hoi Abel" zegt ze, "Mag ik iets persoonlijks vragen?" "Wat vind jij van kristelientje?, want die voelt zich ook alleen". Abel denkt even na, en zegt" Ja die is wel leuk, maar om verkering te vragen aan een vlinder, dat zie ik ook niet zitten". "Maar je kan bij kristelientje wensen wat je wil", zegt kelietje...Kijzer Abel denkt weer even na en zegt.."Kom Kelietje we gaan naar Kristelientje...

Die middag hebben Kijzer Abel en Kristelientje dus een soort van date in het sprookjesland, Beide vertellen ze over hun gevoelens, hobby's, en dromen...Langzaam worden ze beide verliefd. Totdat Kijzer Abel ineens zegt: "

Ik wens, ik wens, voor kristelientje geen vlinder maar een vrouwtjes-mens"...

En plotseling begint kristelientje te groeien, ze verandert in een prachtige Kijzer-Vrouw. Abel en kristelientje dansen de hele nacht onder het maanlicht, ze zijn helemaal verliefd. En de volgende morgen gaan ze samen naar het kasteel van Kijzer Abel..Waar nu 2 aambeelden staan, met 2 hamers, want samen moeten ze nu nog meer messen en vorken maken ...voor de kinderen?? Maar dat is een ander verhaal. En kristelientje? Die vliegt soms weer gewoon als vlinder rond, omdat ze dat ook leuk vind.

De hamers van Kristelientje en Kijzer Abel.

Verhaal 35 (door Robin en Yva)

Hongerige monstertjes

Xara was op een vroege ochtend fijn aan het wandelen. Ze had een rugzakje meegenomen met een lekker paddenstoelen picknick ontbijtje erin. Ze was heel vrolijk en genoot van alle mooie bomen en plantjes om haar heen. Totdat ze in het betoverde bos aankwam. Opeens hoorde ze "Grr, grrr, honger.." het klonk heel stilletjes in de verte. Ze stond even stil, maar toen ze het niet meer hoorde, liep ze weer verder. En toen hoorde ze alweer "Grr, grrh, honger.." deze keer klonk het geluid luider. En toen nog een keer "Grrrr grrrrr hongerrrr" en nog een paar keer. Xara vond het erg spannend. Want ze weet dat er hele spannende monsters in het betoverde bos wonen. Xara bleef stil staan. En het geluid kwam steeds dichterbij, haar kant op 'Grrr grrr hongerrr... grr grrr..' Tot op het moment dat ze een monstertje van achter de boom zag verschijnen. Het monster kwam Xara's kant op en hield zijn 2 armpjes voor zich uit. Hij zei: Grrr, grr hongerrr.. En er kwamen nog veel meer monsters van achter de bomen vandaan. Ze kwamen allemaal Xara's kant op lopen!! 'ojee..' dacht Xara toen. Allemaal spannende monsters in het betoverde bos die zeggen dat ze honger hebben. Maar Xara liet zich niet kennen en ze vroeg: hebben jullie honger? Waarop het antwoord was: Grrrr, grrrr, hongerrrr". 'Wat lusten jullie te eten?' vroeg Xara.. hopende dat de monstertjes geen oerieboeries lusten.. Ze zei er nog vlug achteraan: 'Ik heb cupcakes in mijn rugzakje, die kunnen we samen delen.' Dat vonden de monstertjes een goed idee. Samen met Xara aten ze alle cupcakes op, iedereen kreeg een paar stukjes. Dat was smullen! Maar ojee... de monstertjes begonnen alweer: 'Grrr, grrr, nog meer hongerrr!' 'Maar nu zijn alle cupcakes op!' riep Xara! De monsters gingen even onder elkaar mompelen, Xara kon het niet verstaan. Zouden ze aan elkaar vragen of ze het oerieboerie meisje gaan opeten? Xara werd een beetje bang. Ze vertelde: 'Oerieboeries zijn niet eetbaar. Als jullie mij opeten dan krijgen jullie heeeel veel buikpijn.' Dat vonden de monstertjes niet zo een goed plan. Ze willen geen buikpijn krijgen, dus ze lieten Xara met rust. Maar 1 van de monsters vroeg wel: 'Grrr meer cupcakes?' Xara moest een beetje opgelucht lachen. 'Ja natuurlijk, er zijn zoveel cupcakes als dat jullie willen!, maar daarvoor moeten jullie wel helemaal teruglopen naar oerieboeriedorp.' En samen met de monstertjes liep Xara terug naar het dorp, naar de bakker toe. Daar aten alle monstertjes alle cupcakes op tot hun buikjes helemaal vol zaten. Dat was smullen...

Hongerig Monstertje.

Verhaal 36 (door Kamille 5 jaar.)

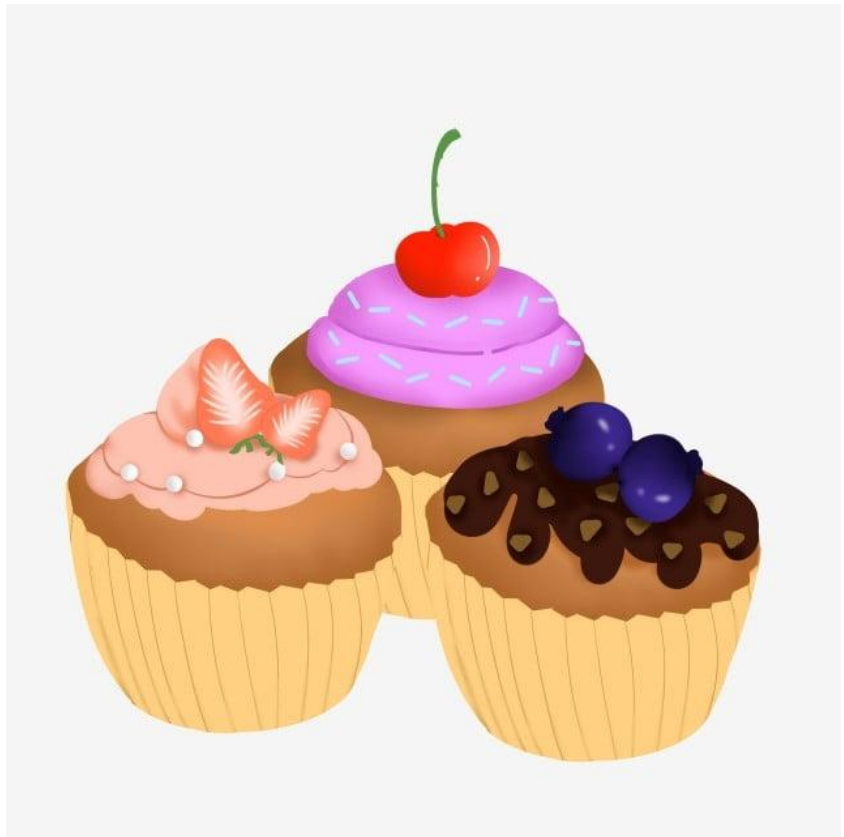
Het bakkertje was kwijt.

Er was eens een dag en toen werd Xara wakker. En toen dacht ze: ik ga naar de bakker. En toen stond daar een bordje dat er geen bakker was! En toen kwam Ariebarie en ze gingen samen ergens anders eten. Toen zagen Xara en Ariebarie dat Sniffel het lieve snarfen meisje aan het huilen was. En toen vroeg Xara; Wat is er aan de hand? En Sniffel zegt: Ik werd wakker en toen stond er een bordje dat er geen bakker was. En toen kwam 'Eindelijk' de witte fee van het Zuiden eraan. En toen deed de witte fee van het Zuiden: Hocus Pocus Pilates Pats, ik wou dat er 3 paddenstoelen cupcakes waren: POEF. Poef. Poef.

En toen waren er 3 paddenstoelen cupcakes. Sniffel, Ariebarie en Xara gingen hun eigen paddenstoelen cupcake eten. En toen kwam de bakker aangelopen, hij liep naar zijn bakkerij en toen waren alle oerieboeries weer blij!

Bakkertje.

Cupcakes.

Verhaal 37 boek 2 (door opa)

Hinkelen.

Xara kijkt naar buiten en ziet Ariebarie druk bezig met een stuk krijt, Hij is op de hele stoep aan het tekenen en kleuren. Xara snapt er niks van en denkt:: Waar is die rare Ariebarie nu weer mee bezig, laat ik eens gaan kijken”

” Hoi Xara” , zegt Ariebarie, “Heb je zin om te hinkelen?, dan leg ik het even uit” . en Arie verteld:

Iedereen heeft een steen, flessendop, schelp of iets anders.

- Met krijt teken je de hinkelvloer.
- De eerste speler staat achter de startlijn en gooit zijn of haar speelvoorwerp in het vakje.
- Hinkel van het ene vierkant naar het andere vierkant en doe dat op volgorde van de nummers. Je hinkelt dus eerst naar vierkant 1, dan naar vierkant 2 enzovoort. Hinkel verder tot het laatste vierkant, draai je om en hinkel weer terug naar het begin.
- Op de terugweg raap je jouw speelvoorwerp op en hinkel je verder naar de start.
- Tijdens je volgende beurt gooi je jouw speelvoorwerp in het volgende vierkant en leg je opnieuw het hele speelveld hinkelend af.
- Hinkelen doe je op één voet.
- Een speler moet altijd over het vierkant springen waar het speelvoorwerp in geplaatst is.
- Een speler is uit als:
 - het speelvoorwerp niet op het juiste veld komt.
 - als hij/zij tijdens het hinkelen buiten een vierkant terecht komt.
 - als hij/zij tijdens het oppakken van het speelvoorwerp zijn/haar evenwicht verliest.
 - als hij/zij met een tweede hand of voet de grond aanraakt.
 - als hij/zij naar een veld hinkelt waar het speelvoorwerp in ligt.
 - als hij/zij twee voeten in een vierkant plaatst.
- De speler gooit zijn/haar speelvoorwerp op het veld waar hij of zij de volgende beurt weer gaat spelen. De volgende speler begint nu zijn/haar beurt.

“Ja dat is leuk” zegt Xara. En samen met Ariebarie en Sniffel zijn onze vrienden de hele middag aan het hinkelen.

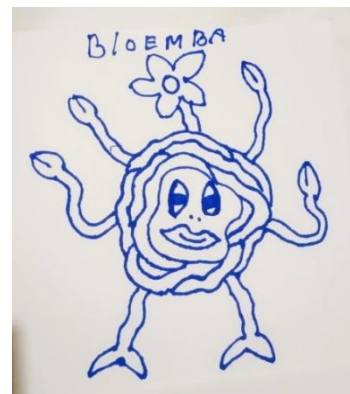
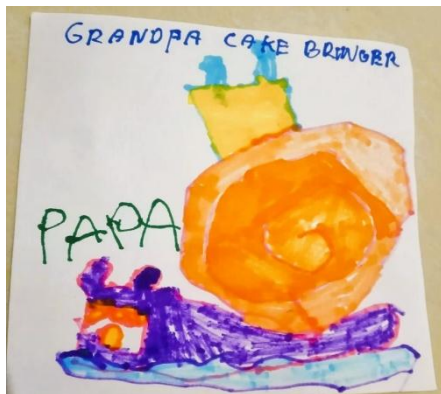

Hinkelbaan.

Verhaal 38 (door Kamille 5 jaar)

De slak.

Er was eens een dag en toen hoorde Xara "slrghh slrghhh". Ze liep naar buiten en keek en zag dat een een slak op haar paddenstoelenhuisje zat! Xara zong: slak slak slak, ga af mijn dak. Slak slak slak, ga af mijn dak! Maar de slak ging er niet af. De slak ging heel traag rondjes draaien op het dakje van Xara's paddenstoelen huisje. Toen ging de slak een klein geluidje maken :slgrhhoeghr.. en toen kwam Bloemba, het lieve, levende bloemetje eraan. Hij gooide heel veel bloemetjes op de slak en toen was de slak van Xara's huisje af. Toen pas zag Xara dat het een speciale slak was. Het was Grandpa Cake Bringer! Hij had een verjaardagscake op zijn rug en zocht naar opa oerieboerie om de cake aan hem te geven.

Verhaal 39 (door Kamille 5 jaar)

Er was eens een dag en Xara werd wakker in haar paddenstoelenhuisje. En Xara hoorde een klein geluidje.. Piep piep piep piep... en nog een keer, en nog een keer. En het geluidje werd steeds harder: Piep Piep Piep Piep Piep. En Xara kijkt naar buiten. En daar stonden allemaal muisjes die verdwaald waren! Dat waren baby muisjes! En toen hoorde Xara: Miauw Miauw Miauw. Er kwamen drie grote katten aan. De katten probeerden om de baby muisjes op te eten. Xara hield het deurtje van haar paddenstoel open en alle muisjes gingen gauw naar binnen en toen deed Xara de paddenstoelen deur snel dicht. En toen pakte Xara een touwtje en maakte deze vast aan een schilderijtje aan de muur en aan de deurknop. Zo bleef hopelijk de deur goed dicht zitten zodat de stoute katten niet naar binnen konden. En toen kwam Kwauw, het reddings wezentje, en hij nam de 3 stoute katten mee en gooide ze in de Miranha rivier. En alle miranjas probeerden de katten op te eten. Maar gelukkig konden de stoute katten heel snel zwemmen en zwommen ze heel ver weg, helemaal naar de zee. De baby muisjes bleven de hele dag veilig bij Xara en gingen 's avonds in haar bedje slapen. The end!

Verhaal 40 boek 2 (door opa)

Bling-Bling.

De zon schijnt boven het Oerieboerie-dorpje, Xara, Ariebarie en Kayakus de vliegende wolf zijn bij de waterval met een bal aan het spelen, Xara gooit telkens de bal in het water, waarna Kayakus in het water springt en met de bal in zijn bek terug zwemt..Totdat Xara per ongeluk de bal te ver gooit..En Kayakus een beetje bang wordt, want zo ver kan een gevleugelde wolf natuurlijk niet zwemmen..."Ik haal de bal wel", roept Ariebarie, en hij duikt het water in..Tot vlak bij de bal.."AUW" roept Ariebarie, "Ik heb mijn grote teen gestoten. En wat ligt hier onder het water?" Hij duikt naar beneden..en pakt iets vast. Xara kan het niet goed zien en zegt:" Wat heb je gevonden?" Op dat moment tilt Ariebarie een grote kist uit het water...en zwemt terug naar Xara..Eenmaal op de kant, is iedereen nieuwsgierig, "vlug maak open " zegt Xara..En Ariebarie begint aan het slotje te prutsen..PLING ..het slot schiet los, en Ariebarie maakt het dekseltje open..."WOOOOW.." Zeggen ze alle 3 tegelijk, de hele kist zit vol goud, zilver en diamanten..Alles blinkt.. "Dat is mooi zegt Xara, "Maar wat hebben we aan die blinkende dingen, gooi die kist maar weer terug in het water," . "Nee Xara", zegt Ariebarie, "Die blinkende dingen geven we aan Ekkie de ekster, want die pikt altijd alle blinkende dingen voor haar nest. Die middag gaan ze alle 3 naar Ekkie de Ekster toe, die is heel blij met al die bling-bling dingen. Maar Ekkie hoeft het zware goud niet, want dat past niet in zijn nest.

Dus bewaart Xara de gouden dingen en zet deze op de tuintafel, zodat het tafelkleedje niet wegwaait..".

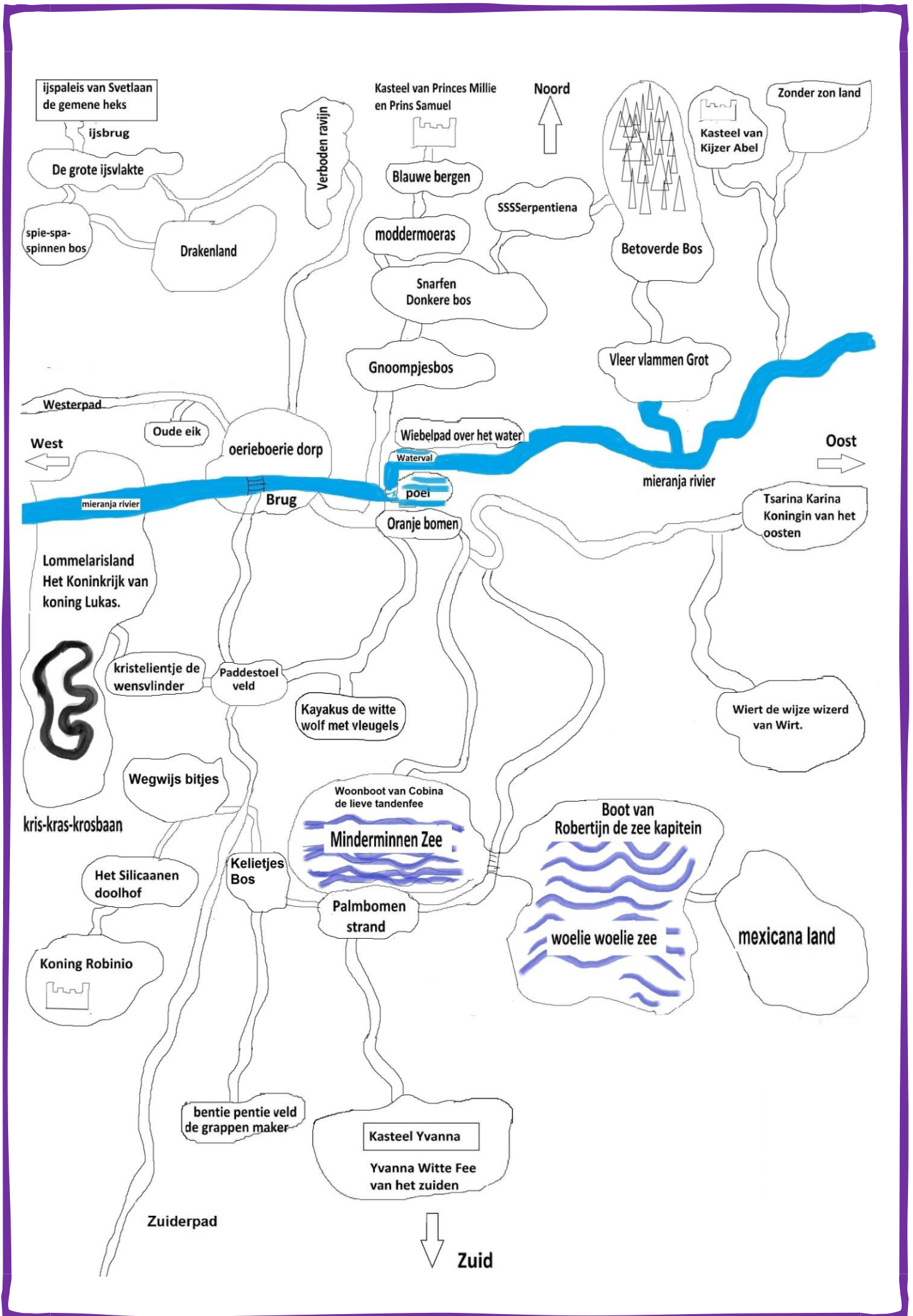
Dus mocht je ooit een blinkend Eksternest zien vol zilver en diamanten, Dan ben je vlakbij het Oerieboerie-dorp.

Schatkist.

Ekkie de Ekster en haar blinkende nest..

copyright

Geschreven door de VVVVV. de Valkenswirtse vereniging van verhaaltjes verzimmers.

Kamille, Opa Abby, Christel, Yvonne, Robin, Annemijn.

Deel 2 druk 1 juli 2022

Oerieboeriedorp.